

ŻYCIE CHRYSTUSA CZĘŚĆ 4

UWAGA!

Pomoce wizualne do lekcji można nabyć w większości biur i sklepów internetowych CEF.
By zapoznać się z listą biur CEF i sklepów internetowych CEF w Europie,
odwiedź www.teachkids.eu/pl i kliknij w "Lokalizacje".

Since 1937

CEF Press

ŻYCIE CHRYSYSTUSA, CZĘŚĆ 4

Tytuł oryginału:

LIFE OF CHRIST vol. 4

Katherine Hershey

Adaptacja: Jennifer Haaijer

Przekład: Alicja Krystoń

Korekta: Danuta Sniegoń i Czesław Bassara

Redakcja: Czesław Bassara

Skład komputerowy: Kazimierz Leja i Marek Nalewajka

Copyright © 1978, 1990, 1998 Child Evangelism Fellowship® Inc.

Wszelkie prawa zastrzeżone na całym świecie. Wykorzystano za zgodą.

Można powielać jedynie do osobistego, pozbawionego zysku

i niekomercyjnego użytku. Wejdź na www.teachkids.eu/pl,

by poznać więcej szczegółów korzystania ze zbiorów.

Agencja Wydawniczo-Handlowa CEF Press

ul. Męczenników Oświęcimskich 16

43-200 PSZCZYNA

tel. 0 32 210 52 15

ISBN 83-86998-63-6

SPIS TREŚCI

Lekcja	Temat	Strona
19	Wjazd triumfalny	5
20	Górna izba i ogród	11
21	Rozprawa sądowa	19
22	Ukrzyżowanie	27
23	Zmartwychwstanie	34
24	Wniebowstąpienie	42

Uwaga: Pierwsze trzy części tej serii zawierają lekcje 1 do 18.

Wprowadzenie

Jedna trzecia treści Ewangelii poświęcona jest wydarzeniom jednego tygodnia, które kończą się śmiercią i zmartwychwstaniem Chrystusa. Dlaczego? Ponieważ jest to samo sedno wieści zbawienia. Sześć lekcji tej części mówi o tym, kim jest Pan Jezus Chrystus, czego dokonał i w jaki sposób może zbawić dzisiaj chłopców i dziewczynki. Módl się z nami, aby dzięki tym lekcjom nie tylko zostało zmienione życie dzieci, ale także nasze życie jako wierzących nauczycieli.

Plany lekcji

Na początku każdej lekcji znajdują się bardzo krótkie plany. Wskazują one miejsce występowania Głównej Prawdy (GP) oraz jej zastosowanie. N – oznacza zastosowanie dla dziecka niezbanionego, a Z – dla zbanionego. Dobrze jest wypisać Główną Prawdę na kawałku kartonu lub papieru i umieścić na tablicy flanelowej podczas nauczania lekcji biblijnej.

Bądź osiągalny dla dziecka w celu udzielenia porady duszpasterskiej

Dzięki twojemu nauczaniu dzieci mogą mieć pytania odnośnie zbanienia. Powiedz im, że pragniesz im udzielić pomocy oraz powiedz im, co mają zrobić w celu skorzystania z tej pomocy. Kilka lekcji przedstawia w jaki sposób to zrobić.

Jednakże to, że jesteś osiągalny, możesz wyrazić w innej części jednostki lekcyjnej, poza samą lekcją biblijną. Poniżej podajemy przykład, w jaki sposób można to wyrazić:

„Jeżeli jeszcze Pan Jezus nie jest twoim osobistym Zbanicielem i Panem, możesz poprosić Go dzisiaj, aby się Nim stał. Jeżeli po lekcji biblijnej w dalszym ciągu nie będziesz wiedział co zrobić, jestem gotów wyjaśnić ci to dokładniej. Jeżeli pozostaniesz na swoim miejscu, gdy wszyscy wyjdą, będę wiedział, że chcesz rozmawiać ze mną osobiście o tym, w jaki sposób Pan Jezus Chrystus może stać się twoim Zbanicielem i Panem. Dlatego, jeżeli chcesz, abym ci więcej o tym powiedział, proszę, pozostań po zakończeniu spotkania”.

Na końcu tego podręcznika znajdziesz kilka pomocnych wskazówek, w jaki sposób udzielić porady dziecku, które chce przyjść do Chrystusa.

Oczywiście powinieneś być chętny do udzielenia pomocy zbanionym dzieciom w kwestii życia chrześcijańskiego. Poniżej podajemy przykład, w jaki sposób odrodzone dziecko może dowiedzieć się o możliwości skorzystania z twojej osobistej pomocy i porady:

„Być może właśnie ty, chłopcze czy dziewczynko, jesteś już zbaniony, lecz masz jakieś pytanie lub problem w twoim chrześcijańskim życiu i chciałbyś o tym ze mną porozmawiać. Po spotkaniu podejdź do mnie i powiedz: „Mam problem, o którym chciałbym z wujkiem (ciocią porozmawiać”. Jeżeli chciałbyś lub chciałabyś ze mną rozmawiać, po spotkaniu będę stał obok tablicy flanelowej”.

LEKCJA 19

Triumfalny wjazd

Tekst biblijny: Mat 21,1-16; Mar. 11,1-10; Łuk. 19,29-40; Jan 12,12-19.

Główna prawda: Jezus Chrystus jest Królem.

Zastosowanie:

dla niezbawionych: Zaufaj Jemu, a On wybawi cię od władzy szatana i będzie twoim Królem.

dla zbawionych: Oddaj Mu chwałę

Plan lekcji:

Wstęp: Przykład księcia, zamku i niewolników GPN

Następstwo wydarzeń:

1. Jezus wysłał uczniów po osiołka
2. Uczniowie przyprowadzają osiołka do Niego
3. Jezus jedzie na osiołku GP
4. Tłumy rzucają szaty, głośno chwaliły Go i wymachiwały gałązkami palmowymi GPN
5. Religijni przywódcy złączyli się
6. Jezus mówi: „Jeśli ci będą milczeć, kamienie krzyczeć będą” GPZ
7. Jezus płacze nad Jerozolimą
8. Jezus wchodzi do świątyni
9. Jezus uzdrawia chorych
10. Dzieci oddają Mu chwałę GPZ

11. Proroctwo Zachariasza o triumfalnym wjeździe GPN

Wiersz do nauczenia na pamięć:

„Lecz do Syna: Tron twój, o Boże, na wieki wieków. Berłem sprawiedliwym berło królestwa twego” (Hebr. 1,8)

Pomoce wizualne: Jeżeli używasz tła, przedstaw scenę na wolnym powietrzu i wewnątrz świątyni z obrazkami 4C-215 - 4C-230.

(Przedstawiając scenę 5 możesz użyć tła ulicy).

Przymocuj brązową włóczkę do osiołka i słupa. Sporządź obrazek zamku według jakiegoś wzoru oraz zwój, na którym wypiszesz następujące słowa: „Oto twój król przychodzi do ciebie, sprawiedliwy On i zwycięski, łagodny i jedzie na osle” (Zach. 9,9).

(Umieść sylwetkę zamku).

(Sposób przedstawienia ilustracji do lekcji 19 przy pomocy flanelografu znajduje się na stronie 10).

Lekcja:

Niegodziwy książę miał wielu niewolników. Każdy z nich robił wszystko, co książę zechciał. Często mówił im, jakie ich spotkało szczęście, że należą do niego. Często obiecywał im dobrodziejstwa, które mógłby im dać. Ale tak naprawdę nie troszczył się o nich wcale, tylko o siebie samego. Istniała też pogłoska, że pewnego dnia straszne

nieszczęście spadnie na księcia i wszystkich jego niewolników. Czy ci biedni niewolnicy będą mogli uniknąć tego? Tylko wtedy, jeśli ktoś silniejszy od księcia będzie mógł ich wybawić – możliwe, że jakiś potężny król.

O kim wam mówię? Opisuję szatana. W Biblii jest on nazwany księciem. Każdy, któremu grzechów nie odpuszczono i nadal robi wiele złych rzeczy, jest jednym z jego niewolników. Pan Jezus powiedział: „Każdy kto grzeszy jest niewolnikiem grzechu” (Jan 8,34). Każdy rodzi się w królestwie szatana. I to jest przyczyną dlaczego mówisz kłamstwa, bywasz nieposłuszny swoim rodzicom, denerwujesz się, masz grzeszne myśli, jesteś samolubny, nie myślisz zbyt wiele o Bogu i życiu dla Niego. Jesteś jednym z niewolników szatana. Jest prawdą, że coś strasznego spotka szatana i wszystkich jego niewolników – będą cierpieć straszliwą karę na zawsze w piekle. Potrzebujemy kogoś silniejszego niż szatan, aby uratował nas od naszego grzechu – potrzebujemy potężnego, dobrego Króla! Właśnie kilka dni przed śmiercią Pana Jezusa wielu ludzi myślało, że to On mógłby być dobrym Królem. Co się wydarzyło?

Scena 1 (tło na wolnym powietrzu lub bez tła)

(Umieść postacie 4C-216, 4C-217, Jezus i uczniowie)

Pan Jezus nadal podążał w kierunku Jerozolimy. Wiedział dokładnie co tam się ma wydarzyć, ale nie

zawrócił. Ponad wszystko chciał wypełnić wolę Swojego Ojca. Miał czas, aby zatrzymać się u swoich przyjaciół w Betanii. Potem w niedzielę powiedział do Swoich uczniów:

– Idźcie do wioski, która jest przed wami, a wnet znajdziecie oślicę uwiązaną i ośłę z nią. To będzie blisko miejsca, gdzie spotykają się dwie drogi. Odwiążcie ją i przyrowadźcie do mnie.

Być może uczniowie zastanawiali się, w jaki sposób będą mogli to zrobić. Zwierzęta mogły należeć do kogoś. Pan Jezus znał ich myśli.

– Jeśli ktoś spyta: „Co wy robicie?”, powiedzcie: „Pan Jezus je potrzebuje i zaraz z powrotem je odeśle”. Wtedy pozwolą wam je wziąć.

Uczniowie wyruszyli w drogę, aby wykonać to niezwykle polecenie.

Scena 2 (tło na wolnym powietrzu)

(Umieść 4C-222, właściciela osiołka, osiołka i słup, obrazki 218 i 219, brązowa włóczka jako powróż i słup, 4C-216, 217, uczniowie)

Stało się dokładnie jak powiedział! Znaleźli młodego osiołka i zaczęli go odwiązywać. Ktoś spytał:

– Dlaczego odwiązujecie osiołka?

– Pan go potrzebuje i wkrótce go odda – odpowiedzieli.

– Och! W takim wypadku możecie go sobie wziąć – usłyszeli.

Wzięli więc osiołka i jego matkę. Musieli wziąć również matkę, aby osiołek poszedł z nimi. Biblia mówi, że nikt wcześniej jeszcze nie siedział na tym osiołku.

Scena 3 (na wolnym powietrzu)

(Umieść 4C-223, Jezus na osiołku, 4C-216, 217, 220, 221, uczniowie)

Wkrótce byli z powrotem ze swoim Panem i pozostałymi uczniami. Uczniowie zdjęli swoje szaty i ułożyli je na osiołku na kształt siodła, aby mógł na nim usiąść. Ku zdziwieniu wszystkich, Pan Jezus usiadł na osiołku, który nie był wcześniej ujeżdżany. Zwykle młody osiołek nie pozwala, by ktoś na nim usiadł. Próbuje zrzucić jeźdźca, skacząc i kopiąc. Ale kiedy Pan Jezus jechał na nim, osiołek nie skakał, nie kopał, ani nie gryzł. Czy on był inny? Nie... tylko jeździec był inny. On był Stwórcą świata. Panuje nad wszystkim, co stworzył – nawet nad małym osiołkiem. On jest Królem wszystkiego – wiatrów i mórz, słońca i gwiazd, ptaków i zwierząt. Dlatego osiołek szedł tak spokojnie, mimo, że było wokół tyle hałasu i krzyku. Osiołek nigdy wcześniej nie był w mieście, ale szedł spokojnie niosąc Stwórcę, Króla.

Scena 4 (na wolnym powietrzu)

(Dodaj 4C-224-227, tłum, dzieci, gałązki palmowe)

Jakież tłumy się tu zgromadziły! Niektórzy ludzie wchodzili do miasta razem z Jezusem i Jego uczniami. Inni wychodzili z Jerozolimy na spotkanie z Nim. Prawdopodobnie niektórzy ludzie widzieli jak uczniowie ściągali swoje szaty i kładli je na zwierzęta, więc i oni kładli swoje. Rozkładali je na drodze tworząc

jakby dywan, po którym przechodził osiołek.

„Mógłby być dobrym Królem!” – myśleli niektórzy. Inni mówili:

– On powinien być Królem!

Wielu z tłumu zaczęło krzyczeć i śpiewać:

– Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim, Król Izraela!

Wielu zrywało gałęzie drzew palmowych i wymachiwało nimi. Gałązki palmowe były symbolem zwycięstwa. Ludzie szaleli z radości, bo myśleli, że w końcu Bóg przysłał Mesjasza - tego wybranego, którego obiecał. On stanie się ich Królem. Wybawi ich spod panowania Rzymian. Nareszcie będą mieli znowu swojego własnego Króla, panującego w Jerozolimie. To było coś w rodzaju marszu zwycięstwa.

Jezus naprawdę jest Tym Bożym obiecany Mesjaszem. Jest Królem, ale nie zamierzał walczyć z rzymskim najeźdźcą. Zamierzał walczyć i pokonać potężniejszego wroga – księcia. Jak myślicie, kogo? Tak, szatana. Kiedy Pan Jezus umarł za grzech i powstał z martwych – pokonał szatana. On jest dobrym, potężnym Królem, który może uwolnić i ciebie od szatana. W Starym Testamencie czytamy, że On był posłany by: „ogłosić jeńcom wyzwolenie”. (Izaj. 61,1). Jeśli wiesz, że jesteś pod władzą szatana, a chcesz być uwolniony, poproś Pana Jezusa by to dla ciebie zrobił. On to zrobi, a potem zaczniesz panować w twoim życiu. Jakim wspaiałym, potężnym On jest Królem!

Zasługiwał na te pieśni i uwielbienie w pierwszą Niedzielę Palmową.

Ale nie wszyscy w tłumie śpiewali z radością. Religijni przywódcy byli zazdrośni i wściekli.

– Oto cały świat poszedł za Nim – narzekali. A do Pana Jezusa powiedzieli:

– Zgrom uczniów swoich!

Udzielił im dziwnej odpowiedzi:

– Powiadam wam, że jeśli ci będą milczeć, kamienie krzyczeć będą.

Miał na myśli to, że jest Mesjaszem – Królem ponad wszystkim. MUSI być uwielbiony.

Każdy z nas powinien chwalić tego wielkiego Króla. Jest On Królem nad królami. Nie potrafimy zrozumieć jak wielki jest, ale powinniśmy chwalić Go i oddawać Mu cześć. Jeśli kochasz Pana Jezusa, bardzo ważne jest, abyś oddawał Mu cześć. Kiedy śpiewamy pieśni, takie jak (wymień jedną lub dwie, które dzieci znają), śpiewajmy je z naszych serc. Naprawdę myśl o tym, co śpiewasz. Śpiewaj je również w innym czasie. Kiedy się modlisz, mów Panu Jezusowi: „Jesteś wielkim i potężnym Królem”.

Faryzeusze nie myśleli o Nim w ten sposób, ale bali się cokolwiek powiedzieć. Nagle zauważyli, że pochód kieruje się w stronę miasta.

Kiedy Pan Jezus zbliżył się do Jerozolimy i zobaczył miasto, zaczął płakać. Dlaczego? Ponieważ wiedział: że mimo iż wielu ludzi nawróciło się do Niego i odstąpiło od swoich grzechów i chciało, by był Królem ich życia – większość tak na-

prawdę w Niego niewierzyła. Chcieli by ktoś wyratował ich od oprawców rzymskich, lecz nie uznawali Go jako swego Wybawcę od grzechu. Jezus płacząc powiedział:

– „Gdybyś i ty poznało w tym dniu co służy ku pokojowi...”

Jaką jesteś osobą – tą, która zaufała Jezusowi Chrystusowi jako swojemu Zbawicielowi i Królowi, czy tą, która wciąż mówi „nie”? Jeśli dziś chcesz się odwrócić od swojego grzechu i zaufać Panu Jezusowi, ale nie wiesz jak, lub masz pytania, proszę pozostań w sali. Po spotkaniu chętnie z tobą porozmawiam. (Nauczycielu, wyznacz miejsce).

Scena 5 (wnętrze świątyni)

(Umieść postacie 4C-230, Chrystusa, 4C-225, dzieci i 4C-2'28-229, przywódców żydowskich)

Kiedy Jezus wszedł do świątyni zobaczył ludzi kupujących, sprzedających i oszukujących. Wyrzucił ich stamtąd, tak jak to zrobił już wcześniej. Powiedział:

– Napisano: I będzie mój dom domem modlitwy, wy zaś uczyniliście z niego jaskinię zbójców.

Potem podeszło do Niego kilku ślepych i chromych, a On ich uzdrowił. Kiloro dzieci stało obok niego i widziało, co robił. Zawołały w uwielbieniu:

– Hosanna Synowi Dawidowemu! Chwalili Go jako obecanego Mesjasza – Króla.

Zazdrośni przywódcy odparli:

– Czy słyszysz, co one mówią?

Spytał ich, czy nie czytali jak w Starym Testamencie Bóg powiedział, że nawet dzieci będą Go chwalić. Jeśli kochasz Pana Jezusa, rozmyślaj o Jego wielkości, a potem wychwalaj Go jako Króla.

Jakiż to był radosny dzień dla uczniów. Nie oczekiwali takiej chwały dla Swojego Mistrza. Spójrzcie na te słowa (podnieś do góry zwój z zakrytym odnośnikiem). Jak myślicie, kto napisał te słowa? (Pozwól dzieciom podać jakieś propozycje). To mógł być Piotr, Jakub. lub ktoś inny. Ale one zostały napisane ponad czterysta lat wcześniej! Bóg

powiedział prorokowi Zachariaszowi, aby to napisał. Jest tu napisane o królu jadącym na osiołku. Pisze tu również, że Król niesie zbawienie, co oznacza, że może uwolnić tych, którzy są niewolnikami szatana. Gdyby nie umarł za grzech i nie powstał z martwych, nikt nie mógłby być uratowany z królestwa szatana. I ty możesz zostać uratowany, jeżeli naprawdę tego pragniesz. Zaufaj Panu Jezusowi, temu wielkiemu Królowi, aby cię uwolnił dziś i aby był twoim Królem. Powiedz Mu teraz: „Panie Jezu, jesteś Królem. Ufam, że uwolnisz mnie od grzechu, proszę, weź w swoje ręce moje życie”.

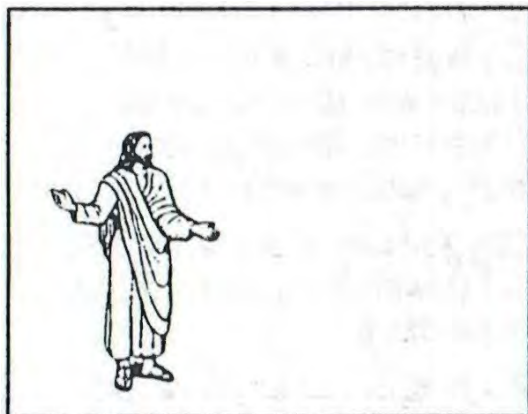
Pytania powtórkowe:

1. Od kogo potrzebujemy być uwolnieni i ocaleni?(Od szatana).
2. Na czym wjechał Pan Jezus do Jerozolimy? (Na osłęciu, na

którym nikt wcześniej niejechał).

3. Dlaczego to osłę nie kopało inieskakało? (Ponieważjechał na nim Stwórca – Król)..
4. Co wykrzykiwał tłum, kiedy Pan Jezus wjeżdżał do Jerozolimy? (Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w Imieniu Pańskim).
5. Czego tłum oczekiwał od Króla? (Uwolnienia od rzymskiego najeźdźcy).
6. Kogo Król Jezus przyszedł zwalczyć i pokonać? (Szatana)
7. Co ludzie robili wtedy, gdy krzyczeli? (Wymachiwali gałązkami palmowymi).
8. O co prosili Pana Jezusa religijni przywódcy? (Aby rozkazał swoim naśladowcom, by się uspokoili).
9. Jak możemy wychwalać Go? (śpiewać o Jego wielkości i naprawdę rozmyślać o tym; powiedzieć Jemu, że jest wielki).
10. Kto Go wychwalał, kiedy wszedł do świątyni? (Dzieci).
11. Dlaczego Pan Jezus może wyzwolić cię od szatana? (On jest Królem wszystkiego i pokonał szatana).
12. Który ze starotestamentowych proroków napisał o Panu Jezusie, że przyjdzie na osłęciu? (Zachariasz).

Sposób przedstawiania ilustracji w lekcji 19

LEKCJA 20

Górna izba i ogród Getsemane

Tekst biblijny: Mat. 26, 17-56; Mar. 14,12-52; Łuk. 2,7-53; Jan 13,1-38, 18,1-12.

Główna prawda: Bądź wiernym naśladowcą Pana Jezusa Chrystusa.

Zastosowanie:

dla niezbawionych: Nie udawaj ucznia.

dla zbawionych: Jeżeli zawiodłeś może zostać ci wybaczone i Pan Jezus pomoże ci być wiernym.

Plan lekcji:

Wstęp: Dyskusja o świętach

Następstwo wydarzeń:

1. Przyczyny obchodzenia święta Paschy
2. Pan Jezus posyła uczniów, aby przygotowali Wiecznię Paschalną
3. Spotkanie w górnej izbie
4. Jezus mówi: „Jeden z was wyda mnie”
5. Reakcja uczniów
6. Podanie chleba Judaszowi
7. Judasz udaje się do wrogów GPN
8. Pan Jezus ustanawia Wiecznię Pańską GPZ
9. Jezus udaje się do Getsemane
10. Jezus przepowiada, że się Go zaprą GPZ

11. Modlitwa Jezusa
12. Uczniowie śpią
13. Judasz prowadzi wrogów do Jezusa GPN
14. Piotr ucina jednemu z nich ucho
15. Aresztowanie Jezusa GPZ i GPN

(Uwaga: Jeżeli chcesz, to możesz nauczyć tej lekcji w dwóch częściach: Część pierwsza - następstwo wydarzeń od pkt. 1 do 8, a część druga – od pkt. 9 do 15)

Wiersz do nauczenia na pamięć:

Proponujemy nauczenie po raz drugi Hebr. 1,8. Jeżeli używasz tę lekcję jako samodzielną, proponujemy: „...abyście prowadzili życie godne Boga, który was powołuje do swego Królestwa i chwały” (1 Tes. 2,12)

Pomoce wizualne: Można użyć następujące tła flanelowe: scena na wolnym powietrzu, scena wewnętrzna przedstawiająca górną izbę; wnętrze świątyni, scena w nocy ukazująca wydarzenia w ogrodzie, mała lub duża tablica flanelowa. W zastępstwie można użyć jasne tła. Użyj obrazki: 4C-231-240, powtórz 4C-215-217, 220, 221, 230. (Sposób przedstawienia ilustracji do lekcji 20 przy pomocy flanelografu znajduje się na stronie 18).

Lekcja:

Kto potrafi wymienić kilka szczególnych świąt, które obchodzimy? Święta, podczas których nie musimy iść do szkoły, a w czasie których razem spędzamy miły czas w domu. (Przedyskutuj różne rodzaje świąt jak np. Święta Narodzenia Pana Jezusa, Wielkanoc, święto Niepodległości i zapytaj dzieci, co wspominają w czasie tych dni).

W całej Jerozolimie ludzie przygotowywali się do bardzo ważnego żydowskiego święta, święta Paschy: 1400 lat wcześniej Żydzi byli niewolnikami w Egipcie. Kiedy okrutny faraon ogłosił, że ich nie uwolni, Bóg posłał straszne plagi na Egipcjan. W końcu Bóg posłał anioła śmierci do domów Egipcjan. W każdym domu umarł najstarszy syn. Żydzi otrzymali rozkaz zabicia baranka i spryskania jego krwią drzwi każde swoich domach. Kiedy anioł śmierci zobaczył krew, omijał taki dom.

W corocznym święcie Paschy Żydzi ciągle wspominali tę noc. Spryskiwali drzwi krwią baranka i spożywali szczególny posiłek. Baranek Paschalny przypominał również ludziom, że pewnego dnia Chrystus, Obiecany Zbawiciel, przyjdzie, aby umrzeć za ludzi. Wiemy, że Pan Jezus jest prawdziwym Barankiem Bożym. On umarł, aby zbawić grzeszników, właśnie tak, jak Baranek Paschalny umierał w miejsce najstarszego syna. Ale bardzo, bardzo niewielu wiedziało, że prawdziwy Baranek Boży znajdował się w Jerozolimie. Właśnie

udzielał wskazówek do przygotowania ostatniej Wieczerzy Paschalnej ze swoimi uczniami.

Scena 1 (scena na wolnym powietrzu lub jasne tło)

(Umieść postacie 4C-215-217, Jezusa i uczniów)

– Gdzie chcesz, abyśmy ci przygotowali Wieczerzę Paschalną? – zapytali Jego uczniowie.

– Idźcie do miasta – odpowiedział – i spotka się z wami człowiek, niosący dzban wody; za nim idźcie.

(Rzadko się zdarzało, że mężczyzna chodził po wodę, zwykle pracę tę wykonywały kobiety).

– A gdziekolwiek by wszedł, powiedzcie gospodarzowi: Nauczyciel mówi: Gdzie jest moja izba, w której mógłbym spożyć wieczerzę paschalną z uczniami moimi? A on powam przestronną jadalnię, w przygotowaną i przystrojoną, i tam nam przygotujcie.

Uczniowie poszli i uczynili tak, jak powiedział ich Mistrz. Wiedzieli, że mogli zaufać temu, co mówił. Znał przyszłość, wiedział dokładnie, co ma się wydarzyć.

Scena 2 (wewnątrz)

(Obrazki 4C-231A i B. 232, stół do Ostatniej Wieczerzy)

Kiedy nastał wieczór, Pan Jezus z dwunastoma uczniami wszedł do tego domu. Uczniowie przeczuwali, że wkrótce ich opuści, dlatego było im bardzo smutno. Pan Jezus wiedział, że to ich ostatni wspólny wieczór przed Jego śmiercią. Miał im tak wiele dopowiedzenia.

Kiedy jedli, rzekł:

– Gorąco pragnąłem spożyć tę wieczerzę paschalną z wami przed moją męką

I wówczas powiedział im coś, co zaszokowało każdego z nich:

– Zaprawdę powiadam wam, iż jeden z was wyda mnie.

(„Wydać” – oznacza zdradzić przed wrogami, być niewiernym).

Uczniowie przestali jeść i poważnie spojrzeli jeden na drugiego. Byli bardzo zaniepokojeni. Jak mógłby któryś z nich wydać Go wrogom? Jeden z nich zapytał ze smutkiem:

– Chyba nie ja, Panie?

Drugi powiedział:

– Czy to ja?

Inni mówili to samo.

Piotr nachylił się i dał znak Janowi, aby zapytał Pana, o kim mówi. Jan zapytał:

– Panie! Kto to jest?

– To jest ten, któremu Ja podam umoczony kawałek chleba – odpowiedział Pan Jezus.

Jeden z nich czuł się bardzo nieswojo. Wziąwszy kawałek chleba Pan Jezus umoczył go w misie, podał Judaszowi Iskariocie i powiedział:

– Czyń zaraz, co masz czynić.

Judasz odszedł i znikł w ciemnościach nocy.

(Usuń Judasza, 4C-232)

Biblia mówi, że inni nie wiedzieli, gdzie Judasz odszedł... być może coś kupić lub dać pieniądze ubogim.

Jakiego rodzaju uczniem był Judasz? Był „fałszywym” uczniem. Czasami ludzie podrabiają pieniądze, które wyglądają jak prawdziwe,

lecz takimi nie są. Judasz Iskariota wydawał się być uczniem Pana Jezusa Chrystusa: często przebywał w grupie dwunastu uczniów; rozmawiał podobnie jak inni. Do dziś są tacy ludzie, również chłopcy i dziewczynki, którzy postępują podobnie. Mówią tak, jakby byli chrześcijanami, chcą, aby inni myśleli, że nimi są. Ale głęboko wewnątrz wiedzą, że nimi nie są. Może i dzisiaj jest pośród nas ktoś taki. Jak smutno być takim „fałszywym”, a nie prawdziwym uczniem. Judasz był właśnie takim fałszywym uczniem, ale jeszcze gorszą rzeczą było to, że zamierzał wydać swojego Mistrza.

Scena 3 (świątynia; możesz umieścić obrazki na małej tablicy flanelowej)

(Umieść postacie 4C-233, 234, Judasza i kapłanów)

Judasz poszedł do przywódców żydowskich. Biblia nazywa ich „arcykapłanami i starszymi ludu”. To nie była jego pierwsza wizyta. Kilka dni wcześniej również tu był.

Zapytał ich wówczas:

– Co mi chcecie dać, a ja Go wam wydam?

– Damy ci trzydzieści srebrników – powiedzieli.

Judasz im to obiecał. (Cenę 30 srebrników dawano za niewolnika – 2 Mojż. 21,32). Jakież to smutne, że Judasz był gotowy dla pieniędzy wydać Pana Jezusa wrogom. I teraz znowu był tutaj.

– Wiem, gdzie On będzie – powiedział Judasz – jest to odpowiedni czas, aby Go złapać. Chodźcie ze

mną. Ten, którego pocałuję, jest Nim.

(W tym kraju często się zdarzało, że jeden mężczyzna pozdrawiał drugiego pocałunkiem).

Zacząli gromadzić grupę mężczyzn, prawdopodobnie planując coś takiego:

- Uważajcie, żeby nie uciekł.
- Będziemy potrzebować latarnie i pochodnie.
- Potrzebujemy żołnierzy z mieczami i kijami.
- Będziemy potrzebować sznurów, aby Go związać.

(Usuń postacie)

Scena 4 (taka sama jak scena z obrazkami 231 A i B)

Wieczera Paschalna w górnej izbie dobiegała końca. Pan Jezus wziął chleb. Trzymając go w swoich dłoniach modlił się, dziękując Bogu za niego. Następnie połamał go na kawałki i dawał uczniom mówiąc:

– Bierzcie, jedzcie, to jest ciało Moje, które się za was daje; to czyńcie na pamiątkę Moją.

Mówił, że chleb jest obrazem tego, co stanie się z Jego ciałem.

Potem wziął kielich z winem i podziękował Bogu. Powiedział:

– Pijcie z niego wszyscy, albowiem to jest krew Moja, która się za wielu wylewa.

Mówił im, że wino jest obrazem Jego drogocennej krwi, która została przelana za nich i za wielu, wielu innych. Poprzez Jego śmierć będą mogli otrzymać przebaczenie grzechów. Naśladowcy Jezusa Chrystusa to ci, którzy wiedzą, że zmarł za

nich i którzy zaufali Jemu, że przebaczył im cały ich grzech. Czy jesteś jednym z Jego naśladowców? Jeżeli tak, to bądź Mu wierny. Pomocną ci w tym będzie pamięć o tym, co On uczynił dla ciebie. Gdy wydaje ci się zbyt trudnym być Jemu wiernym, wspomnij jak bardzo cierpiał za ciebie. Chleb i wino były przypomnieniem skierowanym do uczniów i wszystkich, którzy naśladują Pana Jezusa. Od tego czasu ci, którzy Go miłują spożywają razem chleb i wino. Nazywamy to Wieczerzą Pańską. Jest to dla nich czas bardzo szczególny.

Nadszedł ten szczególny, a zarazem smutny wieczór dla Pana Jezusa i Jego uczniów. Zaśpiewali razem hymn i wyszli na Górę Oliwną.

Scena 5 (noc lub zwykła tablica przykryta ciemną flanelą)

(Umieść postacie 4C-235, 216, 217, 220, 221, 230, uczniów i Chrystusa)

Po drodze Pan Jezus powiedział:

– Wy wszyscy zgorszycie się ze Mnie tej nocy; ale po Moim zmartwychwstaniu spotkam się z wami.

Nie przyszło im na myśl, że mogliby porzucić swego Pana. Piotr stwierdził:

– Choćby się wszyscy zgorszyli z Ciebie, ja się nigdy nie zgorszę.

Pan Jezus bardzo poważnie zwrócił się do Piotra:

– Zaprawdę powiadam ci, że jeszcze tej nocy, zanim kur zapieje, trzykroć się mnie zaprzesz.

– Choćbym miał z Tobą umrzeć, nie zaprę się Ciebie – zapewniał

Piotr. Wszyscy pozostali uczniowie mówili to samo. Łatwo jest powiedzieć: „będę prawdziwym, wiernym naśladowcą”, lecz czasami jest bardzo trudno nim być. Gdy jedziesz na obóz szkolny, to czy nadal pielęgnujesz „cichey czas z Bogiem”? Jeżeli chcesz być wiernym Panu, to powinieneś czytać Biblię i modlić się nawet wtedy, kiedy inni cię obserwują. Twoi przyjaciele zamierzają iść na zawody łyżwiarskie w niedzielę rano. Ty zwykle chodzisz na nabożeństwo, ale oni proszą, abyś poszedł z nimi. Co powiesz, jeżeli jesteś wiernym uczniem Pana Jezusa? (Pozwól dzieciom wypowiedzieć się). Czasami jest bardzo, bardzo ciężko. Ale Pan Jezus obiecuje, że gdy Go poprosimy, to znajdziemy „łaskę ku pomocy w stosownej porze” (Hebr. 4, 16). Jestem pewny, że każdy obecny tutaj chłopiec i dziewczynka, którzy kochają Pana Jezusa naprawdę chcą być lojalni wobec Niego. Tak właśnie uważali również uczniowie.

(Usuń wszystkie postacie)

Razem weszli do Ogrodu Getsemane. Większość swoich uczniów Pan Jezus poprosił, aby pozostali, podczas gdy sam poszedł na modlitwę. Wziął ze sobą do ogrodu Piotra, Jakuba i Jana.

– Smężna jest dusza Moja aż do śmierci – powiedział: – Pozostańcie tu i czuwajcie ze Mną.

Scena 6 (noc lub zwykła tablica)

(Umieść postać 4C-236, Jezusa w modlitwie)

Odszedł troszeczkę dalej, upadł na ziemię i modlił się. Błagał Swojego Ojca, aby, jeżeli to możliwe, nie musiał umierać tak straszną śmiercią. Myśli, którymi był ogarnięty, były tak przerażające, że Jego pot był jak krople krwi. Jezus, Syn Boży, był pełen bojaźni i śmiertelnej udręki, kiedy myślał o Bożej karze za grzech. Czyż to nie pokazuje ci jak straszny grzech jest w twoim życiu? Czy nie widzisz, że musisz być uratowany od niego i stać się naśladowcą Jezusa Chrystusa? Podczas modlitwy powiedział: „Ojcze, wszakże niejako Ja chcę, ale jako Ty”.

(Usuń postać)

Wrócił z powrotem do Piotra, Jakuba i Jana. Lecz oni spali. Obudzili ich i powiedział:

– Tak to nie mogliście jednej godziny czuwać ze Mną?

(Umieść 4C-236)

Znowu odszedł na modlitwę. Trzy razy modlił się tak samo. Trzy razy zastał uczniów śpiących. Czy byli wierni? Nie, zawiedli. Jeżeli jesteś Jego naśladowcą, czy Go nie zawiodłeś? Być może pewnego dnia sąsiad powiedział twojej mamusi, że widział ciebie, jak razem z innymi naśmiewałeś się z upośledzonego chłopca. Twoja mama powiedziała: "Zapytam go, ale jestem pewna, że pan się myli". Byłeś bardzo zawstydzony, gdy musiałeś się do tego przyznać. Twoja mama była niez-

dowolona. Ale gorszą rzeczą *było* to kiedy powiedziała: „I ty mówisz mi, że jesteś chrześcijaninem”. Zawiodłeś, ale Pan nie odrzuca ciebie. On jest wierny nawet wtedy, kiedy ty zawodzisz. Chce tobie przebaczyć i pomóc ci w tym, abyś Go więcej już nie zawiódł. Widzimy to w życiu Piotra, Jakuba i Jana. On pomógł im być bardziej odważnymi i bardziej silnymi w wierze. Ale w tej chwili nie byli dla Niego żadną pomocą.

– Spójrzcie! – powiedział Pan Jezus. – Syn Człowieczy będzie wydany w ręce grzeszników.

Grupa ludzi z latarniami, mieczami i kijami weszła do ogrodu. Prowadził ich Judasz Iskariota. Stał naprzeciw Pana Jezusa i pocałował Go.

Scena 7 (sceneria taka sama jak w scenie 6)

(Umieść postacie 4C-237-240, Judasza, tłum, uczniów i Chrystusa)

– Judaszu, pocałunkiem wydajesz Syna Człowieczego? – zapytał Pan Jezus. On znał plan Judasza. Nikt z uczniów nie wiedział, co Judasz czynił, ale wiedział o tym Pan Jezus. Być może kiedy mówiliśmy o „fałszywych” uczniach, wiedziałeś, że: „To jestem ja”. Możesz nas oszukać tutaj dzisiaj, możesz oszukać mamusię i tatusia, ale nie możesz oszukać Pana Jezusa. On wie, którzy są prawdziwymi naśladowcami i którzy nimi nie są. Czy nie skończysz wreszcie udawać? Powiedz dokładnie Panu Jezusowi jak to jest z tobą. Podziękuj Mu za te

wszystkie cierpienia i za to, że umarł za ciebie. Poproś Go, aby odpuścił twój grzech i uczynił cię Swoim prawdziwym naśladowcą. Jakież to smutne być „udawanym” uczniem. To jest coś gorszego niż wydać Pana, tak jak to uczynił Judasz.

Grupa mężczyzn, którą prowadził Judasz nie potrzebowała ani mieczy, ani kijów. Pan Jezus nie próbował uciekać. Wiedział, że to jest wola Bożą, że muszą Go pochwycić. Ale Piotr zamierzał walczyć. Wyciągnął swój miecz i odciął ucho jednemu z wrogów Jezusa.

– *Włóż miecz swój do pochwy* – powiedział Pan Jezus i nawet uzdrowił ucho wroga. Piotr bardzo starał się być wiernym, ale czynił to w niewłaściwy sposób. Jeżeli w gniewie mówisz swojemu tatusiowi: „Jeżeli nie uwierzysz Biblii i nie zaufasz Panu Jezusowi, nigdy nie dostaniesz się do Nieba!” to jesteś wierny Jezusowi, ale czynisz to w zły sposób. Niedobrze jest krzyczeć, sprzeczać się i walczyć podczas opowiadania innym o Jezusie. Piotr musiał nauczyć się również i tej lekcji. Odłożył swój miecz.

Ludzie z mieczami i z kijami otoczyli Pana Jezusa i aresztowali Go. Uczniów ogarnęła trwoga i przerażenie. Bali się, że mogliby być również aresztowani, więc uciekli. A co z ich obietnicą wierności? Znowu zawiedli. Dobrze o tym wiedzieć, że kiedy zawodzimy Pan Jezus nas nie odrzuca. On przebacza i pomaga nam naprawić swój błąd.

Rozważaliśmy dziś trzy słowa. Jakie?

Zawieść – Piotr i inni zawiedli.

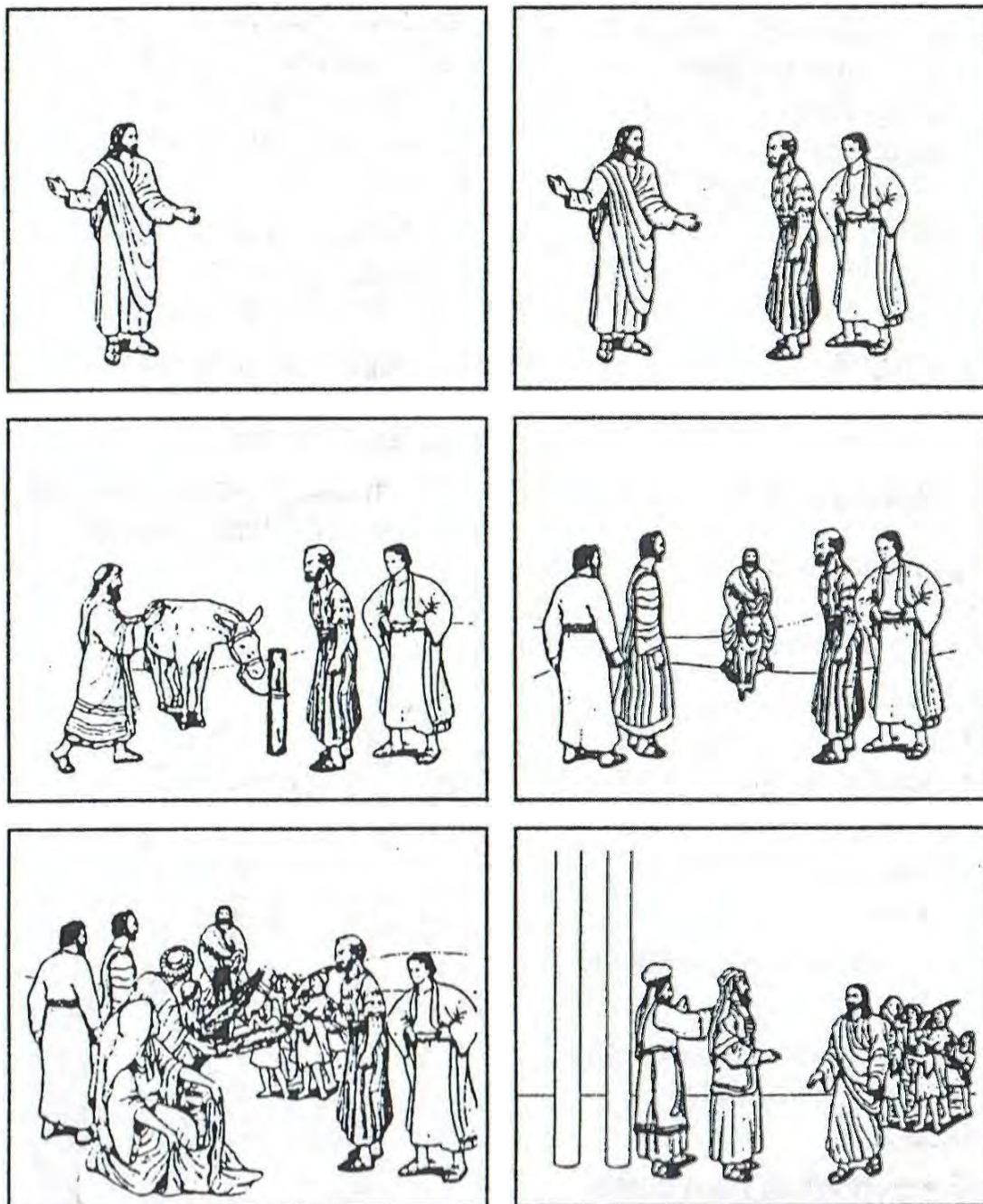
Być fałszywym uczniem – Judasz jako „fałszywy” uczeń. On nie był prawdziwym uczniem. Może ty udajesz, że jesteś chrześcijaninem? Nie udawaj dłużej. Poproś Pana Jezusa, aby ci przebaczył twój grzech i uczynił cię Swoim uczniem. On obiecał, że każdy, kto przyjdzie do Niego, nie zostanie odrzucony (Jan 6,37). On pomoże tobie ...

Być Mu wiernym.

Pytania powtórkowe do lekcji 20:

1. Dlaczego Żydzi obchodzili Paschę? (Był to czas, kiedy Bóg uratował ich od anioła śmierci).
2. Co uczniowie odpowiedzieli, kiedy Pan Jezus stwierdził, że jeden z nich Go wyda? (Pytali: „Chyba nie ja, Panie?”).
3. Jakim uczniem był Judasz? (Fałszywym).
4. Kto jedyny z grupy znał plan Judasza? (Jezus).
5. Za ile Judasz sprzedał Swojego Mistrza? (Za trzydzieści srebrników).
6. O czym przypomina nam chleb i wino w Wieczery Pańskiej? (Ciało i krew Chrystusa).
7. Co Piotr i inni powiedzieli na stwierdzenie Jezusa, że Go opuszczą? (Nigdy).
8. W jaki sposób Piotr, Jakub i Jan zawiedli swojego Mistrza w Ogrodzie Getsemane? (Kiedy On się modlił, uczniowie spali)..
9. Dlaczego Pan Jezus tak śmiertelnie bojował podczas modlitwy? (Z powodu cierpienia za grzech, który został złożony na Niego).
10. W jaki sposób Judasz pokazał wrogom, kogo mają aresztować? (Pocałował Jezusa).
11. Co zrobił Piotr, aby dowieść swojej wierności? (Uciął ucho nieprzyjacielowi).
12. Co Pan Jezus uczynił dla tego człowieka? (Uzdrowił jego ucho).

Sposób przedstawiania ilustracji w lekcji 19

LEKCJA 21

Rozprawa sądowa

Tekst biblijny: Mat. 26,57-27,31;
Mar. 14,53-15,20;
Łuk. 22,54-23,25;
Jan 18,13-19,16.

Główna prawda: Pan Jezus Chrystus nigdy nie zgrzeszył.

Zastosowanie:

dla nie zbawionych: On był bez grzechu, i dlatego może cię zbawić.

dla zbawionych: Jego posłuszeństwo jest przypisane tobie.

Plan lekcji:

Wstęp: Przykład Marka, którego obwiniono niesprawiedliwie.

Następstwo wydarzeń:

1. Sąd przed Radą Najwyższą
 - a) Fałszywi świadkowie GP
 - b) „Czy Ty jesteś Chrystus, Syn Boga?” GP
2. Pierwszy raz u Piłata:
 - a) Wyznaje, że jest Królem GPN
 - b) Poruszenie wśród Galilejczyków
3. Przed Herodem
4. Po raz drugi u Piłata:
 - a) „Ukarz i uwolnij”
 - b) Uwolnienie jednego więźnia-Barabasza? GPN
 - c) Chłostanie, odzianie w purpurę i włożenie korony cierniowej na głowę Jezusa GPZ
 - d) Ponowne zadawanie pytań

przez Piłata

e) Ponowna próba uwolnienia Jezusa przez Piłata

f) „Tak, nie jesteś przyjacielem cesarza!”

Punkt kulminacyjny:

5. Piłat umywa swoje ręce

Zakończenie:

6. Piłat wydaje Jezusa Żydom GPN

Wiersz do nauczania na pamięć:

„Gdyż i Chrystus raz za grzechy cierpiął, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby was przywieść do Boga”
(1 Piotra 3,18).

Pomoce wizualne: Tła flanelowe:

wnętrze odpowiednie dla pomieszczenia arcykapłana, tło z kolumnami ukazujące pałac Piłata. W scenie 5 możesz zastosować małą tablicę. Użyj postaci 234, 240, 242, 243, 245.

(Sposób przedstawienia ilustracji do lekcji 21 przy pomocy flanelografu znajduje się na stronie 26).

Włączenie dzieci w akcję:

W późniejszej części programu możesz przeprowadzić wywiad z kilkoma starszymi dziećmi: „Przysłuchiwaliście się sądowi nad Jezusem. Jak wam się wydaje, dlaczego sąd był źle prowadzony?”

Jeśli użyjesz magnetofonu – z mikrofonem, wywiad stanie się bardziej rzeczywisty.

Lekcja:

Marek był wściekły na swoją siostrę. Rozlała atrament na dywan, lecz zdołała zrzucić winę na niego.

– Marek mnie popchnął – powiedziała mamie. To nie było prawdą lecz mama uwierzyła swojej córce. Mama przypuszczała, że to sprawa Marka, ponieważ on często sprawiał kłopoty. Dlatego jemu przypisała winę. Zabroniła mu iść z przyjaciółmi na basen. Został ukarany za coś, czego nie popełnił.

– To jest niesprawiedliwe – wybuchnął gniewem.

Czy nie jest ci ciężko, kiedy cierpisz niesprawiedliwie? Dzisiaj dowiemy się o najbardziej niesprawiedliwej rzeczy, która kiedykolwiek się wydarzyła. A zaczyna się ona z chwilą aresztowania Pana Jezusa.

Scena 1 (wnętrze)

(Umieść postacie 4C-229, 243, arcykapłana, głównych kapłanów, uczonych w Piśmie i starszych,

4C-240, Jezusa)

Brutalni żołnierze przyprowadzili Go do pałacu arcykapłana. Zatrzymano Go jako więźnia, wyśmiewano i bito. Przywódcy religijni pałali do Niego nienawiścią i zazdrością i dlatego postanowili, że musi umrzeć. Lecz trzeba było znaleźć jakiś powód. Musieli udowodnić, że zrobił coś złego. Większość z nich znała Go i obserwowała Go bardzo uważnie. Ale nie mogli znaleźć w Nim żadnej winy. Dlatego sprowadzili kilku mężów, którzy naopowiadali kłamstw na Jego temat.

Bardzo wcześnie rano, ledwo zaczęło świtać, rozpoczęli sąd. Pan Jezus został postawiony przed religijnych przywódców. Stał sam, bez jakiegokolwiek przyjaciela.

Wprowadzono ludzi, którzy mieli fałszywie zeznawać o Nim. Ale to wszystko, co mówili, było zupełnie poplątane i każdy wiedział, że kłamia. Dlaczego było tak trudno znaleźć w Nim winę? Dlatego, że On nigdy nic złego nie zrobił. On nigdy, nigdy nie zgrzeszył. Ci, którzy z Nim przebywali i przyglądali Mu się, nigdy nie zastali Go w grzechu. Nigdy nic złego nie pomyślał. Zawsze dokładnie czynił to, czego chciał Bóg Ojciec. Biblia mówi, że był bez grzechu (Hebr. 4, 15). On jest jedyną Osobą bez grzechu. Nic dziwnego, że przywódcy religijni mieli taki problem, aby Go osądzić.

W końcu zaś dwaj świadkowie powiedzieli:

– Ten powiedział: „Mogę zburzyć świątynię Bożą i w trzy dni ją odbudować”.

Biblia wyraźnie wskazuje, że Pan Jezus miał na myśli Swoje ciało, a nie budynek świątyni. Mówił ludziom, że wstanie z martwych po trzech dniach.

Szybko arcykapłan zapytał:

– Co na to odpowiesz?

Pan Jezus stał spokojnie i nic nie odpowiadał. To rozjuszyło arcykapłana:

Zaklinam cię na Boga żywego, abyś nam powiedział, czy Ty jesteś Chrystus, Syn Boga?

Pan Jezus odpowiedział:

– Choćbym wam powiedział, nie uwierzycie. Lecz zbliża się czas, gdy ujrzycie Syna Człowieczego w mocy Bożej.

Wszyscy zawołali:

– Czyż więc Ty jesteś Synem Bożym?

A On rzekł:

– Wy powiadacie, że jestem.

Nie wierzyli, ale taka była prawda. Pan Jezus jest Synem Bożym. Właśnie z tego powodu nie mogli nigdy udowodnić Mu winy, jakiegokolwiek grzechu. On był jednocześnie Bogiem i człowiekiem. Nie potrafimy tego zrozumieć, ale to pomaga nam zobaczyć, jak On mógł żyć bez grzechu.

„Syn Boga” – to było właśnie to, czego chciał arcykapłan, aby sam Jezus powiedział.

– Zbluźnił! – krzyknął kapłan i odwrócił się do pozostałych: – Oto słyszeliście bluźnierstwo. Co sądzicie?

– Jest winien – odpowiedzieli. – Winien jest śmierci!

Ale Żydzi nie mogli Go skazać na śmierć. Musieli namówić do tego rzymskiego władcę. Wrogowie ci bili Pana Jezusa i pluli Mu w twarz. Następnie wyprowadzili Go z pałacu arcykapłana i zaprowadzili do Piłata, prokuratora rzymskiego.

Scena 2

(Umieść postacie 4C-226, 229, 238, 240, 241, kapłanów, tłum, Jezusa i Piłata)

Wczesnym rankiem Piłat zobaczył tłum żydowskich kapłanów i starszych idących w kierunku jego pałacu i sali sądowej, prowadzący

z sobą więźnia. Wszedł na zewnątrz i zapytał:

– Jaką skargę wnosicie przeciwko temu człowiekowi? Czego się dopuścił?

Odpowiedzieli:

– Gdyby ten nie był złoczyńcą, nie wydalibyśmy Go tobie. Słyszeliśmy jak nauczał fałszywych rzeczy, namawiał ludzi, aby nie płacili podatków cesarzowi, oraz mówił, że jest Królem.

Żydzi wiedzieli, że Piłata mogłoby nie wzruszyć to, że Jezus powiedział, że jest Synem Bożym. Ale Jego twierdzenie, że jest Królem, powinno go zaniepokoić.

Piłat wszedł do sali sądowej i poprosił, aby Jezus sam przyszedł do niego.

– Czy Ty jesteś Królem Żydowskim? – zapytał.

Pan Jezus odpowiedział:

– Królestwo Moje nie jest z tego świata: gdyby z tego świata było, słudzy Moi walczyliby, abym nie był wydany.

– A więc jesteś Królem? – rzekł Piłat.

– Sam mówisz, że jestem Królem – odpowiedział Pan Jezus.

Piłat wszedł na zewnątrz do arcykapłana i do innych, którzy tam byli.

– Przyprawdziliście tego człowieka do mnie, ale ja w Nim żadnej winy nie znajduję. On nie zasłużył na śmierć.

Nie było żadnej winy w Panu Jezusie. Zupełnie inaczej niż w pełnych zazdrości przywódcach religijnych. Odmienne niż w okrutnym,

dumnym Piłacie. Jakże inaczej niż w tobie i we mnie. My wszyscy byliśmy nieposłuszni Bogu. Wszyscy jesteśmy winni. Biblia mówi: "Nie ma ani jednego sprawiedliwego" (Rzym. 3, 10). Czy nie zepsułeś zabawek swojego młodszego brata i nie pchnąłeś go? To się Bogu nie podoba. Czy nie krzychałeś ze złością na swoją matkę? To również sprawia, że jesteś winny wobec Boga. Wszyscy zasłużyliśmy na karę w strasznym miejscu zwanym piekłem. Nie możesz powiedzieć: „Nie zasłużyłem na nie”. Bóg mówi, że zasłużyłeś. Pan Jezus jest jedynym, który nie zasłużył na żadną karę. Ale Żydzi powzięli decyzję. Byli rozłoszczeni, kiedy usłyszeli wyrok Piłata.

- Próbuje namówić Galilejczyków do powstania w całym kraju, a nawet i tutaj! – krzyczeli.

„Galilea” – pomyślał Piłat. „On jest z Galilei. Odeślę Go do Heroda, zarządcy tej ziemi. On może Go osądzić”. Wydawało się to Piłatowi dobrym wyjściem z sytuacji. Herod przebywał w Jerozolimie i mógł potępić jakąkolwiek decyzję, która została by podjęta.

(Usuń wszystkie postacie).

Ale nic z tego nie wyszło. Herod zadawał pytania Panu Jezusowi, ale On wcale nie odpowiadał. Nie znalazł przyczyny, dla której mógł ukarać Pana Jezusa. Lecz wraz z żołnierzami bił Go i drwił z Niego. Potem posłał Go z powrotem do Piłata mówiąc, że nie znajduje żadnej przyczyny, z powodu której powinien umrzeć. W Biblii czytamy, że

Herod i Piłat stali się tego dnia przyjaciółmi. Każdy z nich podjął złą decyzję, co bardziej ich zbliżyło do siebie.

Scena 3 (tło jednokolorowe)

(Umieść postacie 4C-240, 242, Jezusa i Piłata z żołnierzami, 4C-234, 244)

Piłat nie wiedział co robić. To było oczywiste, że człowiek ten nie zasłużył na śmierć. Nawet jego żona posłała mu wiadomość, ostrzegając, aby nie skazywał tego dobrego człowieka. „Jeżeli Go nie wydam, Żydzi doniosą na mnie do Cesarza” – myślał. „Co mam zrobić...”

Wyszedł i powiedział Żydom:

– Ja w Nim żadnej winy nie znajduję. Ukarzę Go i pozwolę Mu odejść.

Ale znowu wszyscy razem krzyczeli:

– Precz z Nim! Precz z Nim!

Nagle Piłatowi wpadł następny pomysł. Każdego roku, w czasie święta Paschy uwalniano jednego więźnia. Żydom pozwalano wybrać takiego więźnia. Prawdopodobnie najgorszym więźniem, którego Piłat mógł sobie wyobrazić, był okrutny człowiek, Barabasz, skazany na śmierć. Był mordercą i źródłem wielu niepokojów wśród ludu.

– Jak chcecie, którego z tych dwóch mam wam wypuścić? Jezusa czy Barabasza? – zapytał Piłat.

Przywódcy szybko przeszli przez tłum. W ciągu minuty tłum znacznie się powiększył, ponieważ ludzie zbrali się razem, aby zobaczyć co by-

to powodem tego poruszenia. Wszędzie szeptano, kiwano głowami. Potem tłum zawołał :

– Chcemy Barabasz! Uwolnij Barabasz!

Piłat nie mógł uwierzyć w to, co słyszał.

– Cóż więc mam uczynić z Jezusem, którego nazywają Chrystusem? – zapytał. Tłum ponownie zawołał:

– Ukrzyżuj Go! Niech zostanie zabity!

To było takie niesprawiedliwe. Doskonały, jedyny bez grzechu miał umrzeć, a Barabasz, który zasłużył na wyrok śmierci, miał być uwolniony. I to stanowi obraz tego, co dzieje się z każdym, kto zaufa Jezusowi Chrystusowi, aby zbawił go od swojego grzechu. On z pewnością nie zasłużył na śmierć. Nie zasługiwał na to, aby musiał ponieść straszną karę za grzech. Ale On ją poniósł. Ty i ja zasłużyliśmy na karę. Ale, jeżeli uwierzysz, że Jezus Chrystus wziął ją za ciebie i zaufasz Jemu, że może cię zbawić, to wtedy nie będziesz ukarany za swój grzech. Gdyby Pan Jezus nie był doskonały, nie mógłby umrzeć za nas. Pan Jezus nie próbował uciekać nawet wtedy, gdy prowadzono Go na biczowanie. Dlaczego? Ponieważ wiedział, że to musiało się wydarzyć. Wkrótce miał umrzeć na krzyżu za nasz grzech. Potem żołnierze przynieśli koronę uplecioną z cierni i włożyli Mu na głowę. Następnie przyodziali Go w szkarłatny płaszcz. Do ręki włożyli trzcinę jako berło.

(Zamień 4C-245 na 4C-240, postać Chrystusa)

Wyśmiewając się z Niego, padali przed Nim na kolana i wołali:

– Bądź pozdrowiony, Królu Żydowski!

Pluli Mu w twarz i bili Go. Ale On „nie otworzył swoich ust” (Izaj. 53,7). Nawet wtedy nie bronił się. Nie zgrzeszył, był posłuszny Swemu Niebiańskiemu Ojcu. Wierzący chłopcze i dziewczynko, czy wiesz, że wtedy, kiedy zaufałeś Panu Jezusowi jako swojemu Zbawicielowi, Jego doskonałe życie zostało darowane tobie? Kiedy oddałeś Mu cały swój grzech, On wziął go, a dał tobie swoją „doskonałość”. Widzi ciebie jako tego, który żyje bez grzechu, tak jak żył twój Zbawiciel. Kiedy twój grzech zostaje starty, a posłuszeństwo Pana Jezusa przypisane tobie, to wtedy jesteś usprawiedliwiony przed Bogiem. Oczywiście nie jesteś doskonały, ale Bóg widzi ciebie doskonałego przez Jezusa Chrystusa. Jak bardzo powinniśmy dziękować Panu Jezusowi, że On nie zgrzeszył nawet wtedy, gdy się z Niego wyśmiewano.

Piłat wciąż miał swój problem. Nie miał odwagi uwolnić Jezusa. Jeszcze raz porozmawiał z Jezusem. Pan Jezus powiedział, że on, Piłat może wydać Go na ukrzyżowanie tylko dlatego, że jest to Boży plan.

Scena 4 (tło takie samo jak w scenie 2)

(Umieść postacie 4C-228. 229. 238, 241 i 245 – kapłanów. tłum. Piotra i Chrystusa)

Piłat po raz ostatni wyprowadził Pana Jezusa przed tłum.

– Każę Go więc wychłostać i wypuszczę – powiedział ludowi. Natychmiast zawołali:

– Jeśli Tego wypuścisz nie jesteś przyjacielem Cesarza!

To przeraziło Piłata. Nie chciał narazić się Cesarzowi. Ale też nie chciał ponosić winy za śmierć Jezusa. Wziął misę z wodą i umył ręce przed tłumem, tak, jakby zmywał winę. Uroczyście powiedział:

– Nie jestem winien krwi Tego Sprawiedliwego. wasza to rzecz.

– My poniesiemy winę! - krzyknął lud.

Ty i ja musimy powiedzieć: „Jestem również winny”. To z powodu naszych grzechów Pan Jezus Chrystus, doskonały Syn Boży przeszedł przez wszystkie te cierpienia, oraz Swoją śmierć. Uczynił to, aby stać się naszym Zbawicielem. Czy nie jesteś wdzięczny Mu za to, że był bez grzechu? W innym przypadku nie mógłby być Zbawicielem. Ale On cierpiał i umarł „sprawiedliwy za niesprawiedliwych aby nas przywieść do Boga” (1 Piotra 3, 18). Jeżeli Mu nigdy nie zaufałeś pomyśl o karze, na którą zasługujesz z powodu swojego grzechu. Pomyśl o Panu Jezusie Chrystusie, który wziął tę karę i zmarł za ciebie. Czy nie chciałbyś zaufać Jemu teraz?

Powiedz Mu, żeby stał się twoim Zastępcą. Poproś Go, aby cię zbawił.

Pytania powtórkowe do lekcji 21:

1. Dlaczego żydowscy przywódcy twierdzili, że Jezus musi umrzeć? (Ponieważ powiedział, że jest Synem Bożym).
2. Do kogo zaprowadzili Go na drugie przesłuchanie? (do Piłata).
3. Dlaczego Piłat chciał uwolnić Pana Jezusa? (Nie mógł znaleźć nic złego w Jego postępowaniu).
4. Dlaczego tak ważnym jest dla nas to, że Pan Jezus nic złego nie uczynił? (Tylko bezgrzeszny Człowiek mógł stać się naszym Zbawicielem).
5. Do kogo Piłat posłał Pana Jezusa? (Do Heroda).
6. Jaki wybór postawił Piłat przed Żydami? (Uwolnienie Jezusa lub Barabasa).
7. Kogo wybrali Żydzi? (Barabasa).
8. W jaki sposób żołnierze nasmiewali się z Pana Jezusa? (Upletli koronę cierniową, odziali w purpurę i dali do ręki berło z trzciny).
9. W jaki sposób Piłat pokazał, że nie chce ponosić winy za śmierć Pana Jezusa? (Umył swoje ręce).
10. Kto dał moc Piłatowi, aby ukrzyżował Jezusa? (Bóg Ojciec).
11. Kiedy zaufasz Panu Jezusowi, co zostaje od ciebie odebrane? (Cały twój grzech).
12. Kiedy zaufasz Panu Jezusowi, co zostaje tobie przypisane? (Bezgrzeszne życie Pana Jezusa).

Sposób przedstawiania ilustracji w lekcji 21

LEKCJA 22

Ukrzyżowanie

Tekst biblijny: Mat. 27,31-66; Mar. 15,20-47; Łuk. 23,26-56; Jan 19,16-42

Główna prawda: Pan Jezus umarł w zastępstwie za grzeszników

Zastosowanie:

dla nie zbawionych: Zaufaj Jemu jako swojemu zastępcy.

dla zbawionych: Kochaj Go więcej i dziękuj Mu często.

Plan lekcji:

Wstęp: Żydowski przywódca byli bardzo szczęśliwi (rozpoczęcie bezpośrednio)

Następstwo wydarzeń:

1. Jezus, niosąc krzyż, podąża na Golgotę
2. Szymon niesie krzyż
3. Żołnierze przybijają Jezusa do krzyża
4. Jezus modli się: „Ojczy, przebacz im” GPN
5. Ukrzyżowanie złoczyńców:
 - a) jeden złorzeczy Panu
 - b) drugi pokutuje GPZ
6. W południe nastaje ciemność
7. Jezus zostaje opuszczony przez swego Ojca GP

Punkt kulminacyjny

8. „Wykonało się”
Setnik rzymski: „Zaiste, ten był Synem Bożym”
Zasłona w świątyni rozdziera się GPN

Zakończenie

9. Józef kładzie w grobie ciało Jezusa GPN

Wiersz do nauczenia na pamięć:

„Gdyż Chrystus raz za grzechy cierpiał, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby was przywieść do Boga”
(1 Piotra 3,18).

Pomoce wizualne: Zastosuj scenę na wolnym powietrzu, stok i wzgórze oraz zamknięty grobowiec w ogrodzie z postaciami 4C-222, 228, 229, 238, 241, 243, 244.
(Sposób przedstawienia ilustracji do lekcji 22 przy pomocy flanelografu znajduje się na stronie 33).

Skecz - dodatkowy pomysł, który można przeprowadzić przed lekcją. Kilko starszych dzieci przygotowuje następujący skecz, który wyjaśnia czym jest „zastępstwo”:

Nauczyciel: Stefanie, tyle razy już ci mówiłem, żebyś nie popychał innych na schodach. Widziałem, jak popychałeś Andrzeja. Musisz zostać ukarany.

Stefan: Przepraszam pana, już więcej tego nie zrobię.

Nauczyciel: Słyszałem to już wcześniej! Twoja kara - to uporządkowanie szafy z „grami” w piątek po południu.

Stefan: Ale proszę pana, tylko ten jeden raz.

Nauczyciel: Nie, zasłużyłeś na karę. Musisz pozostać w piątek po lekcjach.

Marek: Proszę pana, jeżeli pan mi pozwoli, to ja uporządkuję szafę z „grami”. Stefan jest potrzebny w drużynie.

Nauczyciel: A więc proponujesz zastąpienie Stefana - chcesz to zrobić za niego, tak?

Marek: Zrobię to, jeżeli pan mi na to pozwoli.

Nauczyciel: *(myśli)* Czy powinienem na to pozwolić? *(głośno)* W porządku, Marku, jeżeli chcesz ponieść karę Stefana, to on może iść i trenować.

Stefan: Byłem zastępowany w drużynie już przedtem, ale nigdy jeszcze nikt nie wziął mojej winy na siebie. Serdeczne dzięki!

Wstęp do lekcji w przypadku rozpoczęcia od skescu:

Może nigdy nie byłeś w takiej sytuacji, że ktoś ciebie zastąpił i poniosł twoją karę. To nie zdarza się często. Wydarzyło się to raz, gdy Jezus został ukarany... (kontynuuj scenę 1)

Lekcja

Przywódcy żydowscy byli bardzo szczęśliwi. Wreszcie Jezus zostanie zgładzony. Piłat wydał pozwolenie, aby Go ukrzyżować.

Scena 1 (na wolnym powietrzu, wzgórze)

(Umieść 4C-238, 246, 247, tłum, Jezus niosący krzyż)

Okrutni żołnierze, przywódcy religijni i tłum, wzięli Pana Jezusa i wyprowadzili Go na śmierć. Zamierzali przybić Go do krzyża, który kazali nawet Mu nieść. Krzyż był ciężki, a Pan Jezus był osłabiony po biciowaniu. Po przejściu części drogi potknął się i być może nawet upadł. Właśnie pewien silny mężczyzna przechodził tą drogą, chyba do Jerozolimy.

– To jest człowiek, który może ponieść Jego krzyż - ktoś krzyknął.

Żołnierze przymusili tego człowieka, imieniem Szymon, aby niósł krzyż Jezusa przez pozostałą część drogi. Szymon pochodził z Cyreny w Północnej Afryce.

(Umieść postać 4C-248, Szymon)

Tłum zdążył w kierunku wzgórza leżącego poza Jerozolimą. Nazywało się ono Golgota. Prawdopodobnie wielu przyjaciół Jezusa nie wiedziało jeszcze, co się dzieje, ponieważ nie było jeszcze nawet dziewiętej godziny rano. Ale wiadomość ta szerzyła się lotem błyskawicy:

– Szybko! Szybko! Prowadzą Go na Golgotę, na ukrzyżowanie.

Wielu Jego przyjaciół z pewnością dołączyło do tłumy. Jakże byli smutni! Mieli taką nadzieję, że On jest Synem Boga, ale teraz szedł na śmierć. Uczynił wiele wspaniałych cudów, ale nie wyglądało na to, że jest w stanie uratować Siebie samego od Swoich nieprzyjaciół. Mógł

przecież wezwać tysiące aniołów na pomoc. Zamiast tego był gotów cierpieć i umrzeć. Nie był zmuszony do tego. Lecz nie mógł tego uniknąć, ponieważ oddał Siebie na śmierć za grzeszników. I dlatego szedł drogą na Golgotę.

Scena 2 (takie samo tło)

(Usuń 4C-246, umieść żołnierzy, 4C-249 i kobiety, 4C-250)

Wreszcie doszli. Żołnierze wykopali dziurę w ziemi na krzyż. Jego przyjaciele tylko mogli bezradnie na to patrzeć. Ich serca zostały złamane, niektóre kobiety głośno zawodziły.

Potem żołnierze wzięli Jezusa i rozciągnęli na krzyżu. Dużymi gwoździami przybijali Jego ręce i stopy do drewnianych belek. Byli już przyzwyczajeni do tego, że słyszeli wrzaski i przekleństwa więźniów, kiedy to robili. Jakże zdziwieni byli, kiedy słyszeli tego Więźnia, jak się modlił:

– Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią.

Nad Jego głową przybili napis, który kazał sporządzić Piłat: „Jezus Nazareński, król żydowski”.

Następnie podnieśli krzyż i wsadzili go do dołka, który wykopali zasypali go ziemią i kamieniami. Jak bardzo cierpiał Pan Jezus, który wcale na to nie zasłużył. To my jesteśmy tymi, którzy zasługujemy na karę. Ty i ja naraziliśmy się Bogu i byliśmy bardzo wiele razy Jemu nieposłuszni. Czy kiedykolwiek używałeś Imienia Bożego w przekleństwie? On nakazuje nam, aby tak

nie czynić. Nie zawsze mówisz prawdę gdzie byłeś, co oglądałeś w telewizji, co robiłeś w szkole. Biblia mówi, że Bóg nienawidzi kłamstwa (Przyp. Sal. 6,16-19). Jesteś pełen zazdrości, kiedy twój brat otrzymuje piękny prezent urodzinowy, podczas gdy twoje urodziny są dopiero za pół roku. Wszystko to jest bardzo nie miłe Bogu. On jest tak święty i sprawiedliwy, że musi ukarać cały grzech. Karą za cały grzech jest śmierć. To oznacza coś więcej niż tylko śmierć i pogrzeb. To oznacza oddzielenie na zawsze od Boga. Ja zasługuję na karę i ty również. Pan Jezus nie zasłużył na karę. Jego nie można było obwinić za nic złego. Ale On był gotów zawisnąć na krzyżu za nas.

Scena 3: (Takie samo tło)

(Umieść postacie 4C-250, 254, 238, 243, 244, Jezus, złoczyńcy, żołnierze i tłum)

W tym samym czasie ukrzyżowano także dwóch innych mężczyzn. Oni zasłużyli na karę, ponieważ byli złoczyńcami. Oczywiście, oni również strasznie cierpieli. Słyszeli jak ludzie z tłumu wołali do Pana Jezusa:

– Jeżeli ty jesteś Chrystusem, zstąp z krzyża to uwierzemy!

Obydwaj złoczyńcy kpili z Pana Jezusa, gdy tłum krzyczał:

– Innych ratował, a Siebie samego wyratować nie może.

Jeden ze złoczyńców urągał Mu.

– Czy nie Ty jesteś Chrystusem? Ratuj Siebie i nas – powiedział szorstko.

Ale drugi złoczyńca zgromił go:

– Jak śmiesz tak mówić, kiedy *jut niedługo* umrzesz! Myśmy zasłużyli na to, Ten zaś nic złego nie uczynił.

Potem zwrócił się do Pana Jezusa:

– Jezu, wspomnij na mnie, gdy wejdiesz do Królestwa Swego – błagał.

Pomimo tego, że Pan Jezus cierpiał straszliwy ból, kochał tego złoczyńcę i wysłuchał go.

– Dziś będziesz ze Mną w raju – powiedział do złoczyńcy.

Ale jak mógł taki człowiek na zawsze żyć z Bogiem i Panem Jezusem? Bóg nigdy *nie* powie: „Twoje złe czyny nie mają żadnego znaczenia”. Nie, On musi ukarać cały grzech. Oto zagadka: jak mógł ten złoczyńca iść tego dnia do raju? Jest na to tylko jedna odpowiedź. Jezus, doskonały Syn Boży, został ukarany przez Boga za cały grzech tego złoczyńcy. On zajął jego miejsce. Stał się jego zastępcą. On jest zastępcą za grzeszników takich jak ty i ja. Jeżeli zaufasz Jemu dzisiaj, możesz mieć pewność, że On przejął całą Bożą karę za twój grzech. Wierzący chłopcze i dziewczynko, On umierał tego dnia na twoim miejscu. On jest twoim zastępcą, który wziął całą Bożą karę za cały twój grzech. Czy kiedykolwiek będziesz ukarany? Nie! Jezus Chrystus został ukarany za ciebie. Kiedy tak myślisz o tym, czy nie zechcesz

jeszcze bardziej Go kochać? „Miłujmy więc, gdyż On nas przedtem umiłował” (1 Jana 4, 19). Powiedz

Jemu, że Go kochasz. Dziękuj Mu za to, że umarł za ciebie. Dziękuj nie tylko dzisiaj, ale dziękuj często. Wspaniałą rzeczą jest móc powiedzieć, że On zmarł za mnie. Jak wspaniałą rzeczą dla tego złoczyńcy było uzyskanie przebaczenia tuż przed swoją śmiercią.

Scena 4: (Tło takie jak poprzednio).

Czas posuwał się bardzo wolno dla Tego, który cierpiał. Ale gorsza rzecz była ciągle przed Nim. Bóg nie mógł pozwolić, aby tłum patrzył kiedy Jego Syn ponosi najgorszy rodzaj śmierci, jaki można było ponieść. O dwunastej godzinie, w środku dnia, zesała ciemność. To nie było tylko zachmurzenie, było tak ciemno, jak w nocy. (*Umieść na tablicy czarną flanelę*). Ciemność trwała trzy godziny, gdy Syn Boży przejmował nasze grzechy na swoim ciele na krzyżu. Tam, w ciemności, pozostał sam. Ojciec opuścił Go, ponieważ niósł nasz grzech. Biblia mówi, że Jezus stał się grzechem za nas (2 Kor. 5,21). Bóg nie może patrzeć na grzech. W ciągu tych trzech godzin Pan Jezus cierpiał Boży gniew i ponosił sąd nad grzechem. Nigdy nie potrafimy zrozumieć jak bardzo cierpiał. Było to takie okropne, że w ciemności zawołał: „Boże mój; Boże mój, czemuś mnie opuścił?”

Nie było innego sposobu, aby nas zbawić. Bóg musi ukarać cały grzech. Jeżeli żyjemy, nie mając przebaczenia naszych grzechów i bierzemy na siebie naszą własną karę, to oznacza, że będziemy odłą-

czeni na zawsze od Boga i będziemy ponosić karę na wieki. Ale ponieważ Jezus był doskonałym człowiekiem, a także Bogiem, mógł ponieść karę za wielu, wielu ludzi. Bóg bardzo ukochał grzeszników takich jak my; zaplanował, że Jego Syn będzie ich zastępcą. Pan Jezus ukochał nas tak bardzo, że był gotów stać się naszym zastępcą. Tak właśnie „Sprawiedliwy” umarł za „niesprawiedliwych”.

Jego cierpienia dobiegały końca. Wiedząc, że ponosił Boży sąd, zawołał:

- Wykonało się!

To, co musiało zostać dokonane z powodu grzechu, zostało zakończone. Uczynił to doskonale. Potem powiedział do Ojca:

– Ojcze, w ręce Twoje polecam ducha Mego.

Następnie Pan Jezus Chrystus, jedyny Boży Syn, zmarł.

(Zdejmij czarną flanelę)

Przywódca grupy żołnierzy, który Go ukrzyżowali, spojrzał na Niego, wiszącego na krzyżu.

- Zaprawdę, ten Człowiek był Synem Bożym - stwierdził.

W świątyni, w mieście, wydarzyła się rzecz bardzo dziwna. (Nauczycielu, jeśli masz jakąś zasłonę, mógłbyś ją rozerwać z góry na dół). Była tam ogromna i gruba zasłona, która wisiała przed Miejscem Najświętszym. Raz w roku arcykapłan wchodził tam z krwią zwierząt, aby złożyć ofiarę za grzechy ludzi. Nagle zasłona rozerwała się od góry na dół. To pokazało, że dzięki Jezusowi Chrystusowi wszyscy mogą

przyjść do Boga. Ofiary nie były już więcej potrzebne. Jezus Chrystus był prawdziwym zastępcą za każdego. Ale to nie oznacza, że każdy jest zbawiony. Musisz przekonać się sam, że on umarł za ciebie i wtedy zaufać Jemu. Może chcesz to uczynić, ale nie wiesz jak. Po spotkaniu chętnie porozmawiam z tobą. Kiedy inni wyjdą, ty pozostań (Nauczycielu, określ miejsce).

Scena 5: (zamknięty grobowiec, scena ogrodowa)

Jeden z przywódców żydowskich, mężczyzna, który nazywał się Józef, przyszedł do Piłata i poprosił o ciało Jezusa. Kiedy żołnierze sprawdzili, że On rzeczywiście umarł, Józef i Nikodem wzięli Jego ciało. Z miłością owinęli w płótno lniane nasączone miłym zapachem i pochowali ciało Zbawiciela w nowym grobowcu – w pieczarze w skale. Wielkim kamieniem zamknęli otwór grobowca.

Przywódcy żydowscy byli pewni, że nareszcie uporali się z Jezusem. Ale nie byli gotowi na inny przebieg wydarzeń.

– On powiedział, że po trzech dniach zmartwychwstanie - powiedzieli Piłatowi. – Chcemy, aby straż zabezpieczyła grób przez trzy dni, tylko dla pewności, że Jego ciało nie zostanie ukradzione.

(Umieść 4C-244, żołnierze)

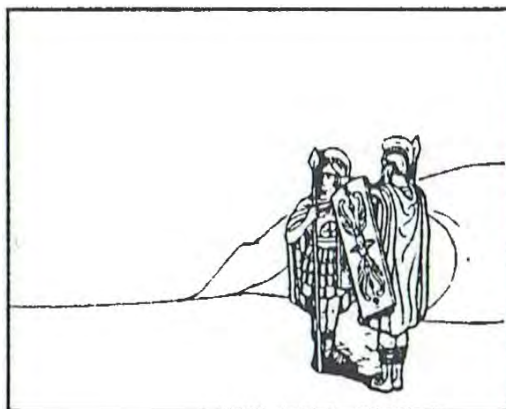
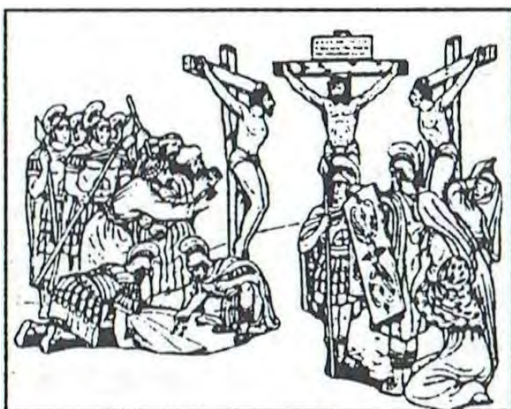
Jezus już nie żył. Pomyśl o tym, jak cierpiał za nasz grzech. Nie wystarczy tylko powiedzieć: „To było okropne”. Musisz pomyśleć o swój grzechu. Czy zamierzasz iść da-

lej w swoim grzechu, tak jak gdyby On nigdy nie umarł i chcesz być ukarany na wieki? Grzech w oczach Bożych jest wielkim złem. Czy nie zechcesz odwrócić się od niego wierząc, że Jezus umarł, zajmując twoje miejsce i ponosząc twoją karę? Czy nie zechcesz teraz przyjąć Go jako swojego zastępcę? Możesz rozmawiać z Nim, ponieważ On nie pozostał martwy. Nie musisz mówić głośno, lecz możesz powiedzieć: „Drogi Panie Jezu, dziękuję bardzo za cierpienie i za śmierć za mój grzech. Proszę, przebac mi. Od teraz chcę kochać Ciebie i żyć tylko dla Ciebie”.

Pytania powtórkowe do lekcji 22:

1. Kto to jest zastępca? (Ktoś, kto zajmuje miejsce drugiego).
2. Jak nazywało się wzgórze, na którym został ukrzyżowany Jezus? (Golgota).
3. Co On robił, kiedy żołnierze przybijali Go do krzyża? (Modlił się: „Ojcze, przebac im”).
4. Jaki był napis na krzyżu? („Jezus Nazareński, król żydowski”).
5. Dlaczego Jezus cierpiał i umarł, kiedy mógł się uwolnić? (Kochał grzeszników i chciał ponieść ich karę).
6. Jak Jezus odpowiedział złoczyńcy, który rzekł: „Jezu, wspomnij na mnie”? („Dziś będziesz ze mną w raju”).
7. W jaki sposób stało się możliwe dla złoczyńcy, że poszedł do raju? (Jezus Chrystus przejął jego karę).
8. Co wydarzyło się o dwunastej w południe? (Nastąpiła ciemność)
9. Co było najgorszym cierpieniem Pana Jezusa? (Oddzielenie od Swojego Ojca i kara pochodząca od Niego)
10. Co dziwnego wydarzyło się w świątyni? (Zastłona do Miejsca Najświętszego rozerwała się od góry na dół).
11. Kto poprosił Piłata o ciało Jezusa? (Józef).
12. Uzupełnij wiersz biblijny: „Gdyż i Chrystus raz za grzechy cierpiał, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby was przywieść do Boga” (1 Piotra 3,18).

Sposób przedstawiania ilustracji w lekcji 22

LEKCJA 23

Zmartwychwstanie

Tekst biblijny: Mat. 28,1-15; Mar. 16,1-14; Łuk. 23,56-24, 12.36-48; Jan 20,1-21

Główna prawda: Jezus Chrystus wstał z martwych i żyje na zawsze.

Zastosowanie:

dla niezbawionych: Kiedy Jemu zaufasz, możesz być pewien, że twój grzech został całkowicie zapłacony.

dla zbawionych: Możesz poznać Go coraz bardziej i cieszyć się, że będziesz z Nim na wieki.

Plan lekcji:

Wstęp: List od Marcina

Następstwo wydarzeń:

1. Żołnierze strzegą grobu
2. Trzęsienie ziemi i anioł odwala głaz
3. Żołnierze śpieszą z nowiną GP
4. Żołnierze zgadzają się na kłamstwo
5. Kobiety idą z olejkami
6. Kobiety stwierdzają, że grób jest pusty GPN
7. Piotr i Jan idą do grobu GPZ

Punkt kulminacyjny:

8. Maria Magdalena spotyka Pana GPZ

Zakończenie:

9. Rozprzestrzenienie się wieści GPN

Wiersz do nauczenia na pamięć:

„Jam jest... żyjący. Byłem umarły, lecz oto żyję nawieki wieków" (Obj. Jana 1,18).

Pomoce wizualne: Zastosuj następujące tła flanelowe: grobowiec i pomieszczenie z zamkniętymi drzwiami lub bez drzwi, 4C-255-262, powtórz postacie 4C-228, 229 i 244. (Sposób przedstawienia ilustracji do lekcji 23 przy pomocy flanelografu znajduje się na stronie 41).

Współuczestnictwo dzieci: Niech dzieci pomogą odpowiedzieć na list, którego odczytaniem zaczniesz lekcję.

Lekcja

Drogi Ryśku i Janku!

Żałuję bardzo, że nie mieszkacie już w naszym sąsiedztwie. Znowu zaczęła się szkoła. Tych kilka dni minęło spokojnie, szczególnie kiedy mieliśmy zajęcia w-f. Pewnego dnia pan Nowak na lekcji powiedział, że święta Wielkanocne są miłymi świętami. Ale on nie wierzy, że Jezus powstał z martwych. Powiedział, że właśnie uczniowie wymyślili tę historię. Lubię pana Nowaka, ale to, co powiedział, ciągle nie może mi wyjść z głowy. Jeżeli Jezus nie żyje, to nie ma sensu być chrześcijaninem. Co o tym myślicie?

W zeszłą sobotę byłem w muzeum kolei. Było świetnie!

To tyle na razie, odpiszcie natychmiast!

Marcin

A teraz zastanówmy się, czy dzisiaj moglibyśmy nauczyć się kilku rzeczy, które mogłyby pomóc Marcinowi.

Scena 1 (zamknięty grobowiec)

(Umieść postacie 4C-244, żołnierze)

„To jest najłatwiejsza praca, jaką mogliśmy dostać!” – być może właśnie tak myśleli żołnierze. „Nie jest trudną rzeczą pilnować grobu zmarłego człowieka!” Oni to właśnie musieli zapewnić, że przyjaciele zmarłego nie ukradną Jego ciała i potem nie będą stwarzać pozorów, że ożył. Ale nie było żadnych oznak Jego naśladowców. W ogrodzie było cicho ... aż nastał wczesny poranek niedzielny.

Scena 2 (otwarty grobowiec)

(Umieść anioła, 4C-257, na skale przy grobie)

Nagle nastąpiło bardzo silne trzęsienie ziemi i ukazał się anioł. Lśnił jak błyskawica, a Jego szata była biała jak śnieg. Przyszedł i odwalił kamień z otworu grobowca. Nieustraszeni żołnierze przerazili się, zadrżeli z bojaźni i padli nieprzytomni na ziemię. Kiedy doszli do siebie, uciekli. Niektórzy pośpieszyli do przywódców religijnych, aby donieść im, że anioł zstąpił i odwalił kamień.

Dlaczego anioł to zrobił? Czy to umożliwiło Panu Jezusowi opuszczenie grobu? Nie! To miało pokazać, że grób jest pusty. Ciało Pana Jezusa już tu więcej nie leżało. Bóg

wzbudził Go z martwych. Ludzie mogli teraz iść i przekonać się na własne oczy. Jezus żył. Nadal miał to samo ciało ze znakami gwoździ na Swoich rękach i nogach. Ale Jego ciało było już inne. Był w stanie opuścić grób zanim kamień, został odwalony. Mógł przejść przez drzwi bez ich otwierania. Miał cudowne zmartwychwstałe ciało, które następnie mógł zabrać z powrotem do Nieba. Tak, właśnie tak, jak powiedział, trzeciego dnia powrócił do życia. Grób był pusty, a teraz kamień został odwalony.

Scena 3 (dowolna – możesz umieścić obrazek na małej tablicy)

(Umieść żołnierzy i przywódców, 4C-244, 228 i 229)

Żołnierze donieśli o tym, co się wydarzyło.

– Nie mówcie tego nikomu – ostrzegli żydowscy przywódcy. Przynieśli olbrzymią ilość pieniędzy.

– Damy to wam – powiedzieli – jeśli nikomu nie powiecie o tym, co widzieliście. Powiedzcie, że gdy spaliście, Jego uczniowie przyszli i ukradli Ciało.

To było nierozsądne ze strony żołnierzy, aby tak mówić, ale oni nie zamierzali oddać z powrotem tych wszystkich pieniędzy. Rozpowszechnili tę pogłoskę i wielu ludzi w nią uwierzyło.

Kiedy Pan Jezus został pochowany, kilka kobiet, które przebywały zawsze z Nim, przyszło również do grobu. Chciały namaścić ciało Pana Jezusa wonnymi maściami, tak jak to uczynił Nikodem. Ale było za póź-

no. Zobaczyły, że duży kamień zamykał wejście grobowca. Wróciły do domu. Ponieważ następnego dnia był sabat (szczególny dzień odpoczynku i czas nabożeństw dla Żydów), nie mogły iść do grobu. Ale kiedy tylko zakończył się sabat. W sobotę wieczór, niewiasty zaczęły przygotowywać rzeczy, które miały zabrać ze sobą do grobu Pana Jezusa.

Wczesnym niedzielnym rankiem były w drodze do grobu. Było jeszcze ciemno, gdy wyszły ze swoich domów. Wydawało się, że to Maria Magdalena podążała pierwsza. Była tam również druga Maria i Salome oraz Joanna, a także może i inne. Były bardzo smutne.

– Jak dostaniemy się do ciała? – zapytała któraś z nich. – Kto odwali kamień zotworu?

To był wielki problem, lecz mimo tego nadal zmierzały do grobu. Może nawet nie wiedziały o straży żołnierskiej.

Scena 4 (otwarty grobowiec)

(Umieść Marię Magdalenę, 4C-256, inne kobiety, 4C-255)

Kiedy dotarły do grobowca, zobaczyły, że był otwarty! Maria Magdalena pośpieszyła, aby zajrzeć do środka.

(Umieść 4C-256 obok otworu)

Maria śpiesznie wyszła. Wyszedł! Nie ma Go tu! Jego ciało zniknęło! Nie czekała na to, aby porozmawiać o tym z innymi kobietami. Co się właściwie wydarzyło? Czy Piotr i Jan wiedzą już o tym?

Scena 5 (Usuń Marię Magdalenę 4C-256)

Maria Magdalena odszukała Piotra i Jana. Z przejęciem oznajmiła:

– Wzięli Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położyli.

Piotr i Jan natychmiast wyruszyli do grobu, a Maria towarzyszyła im.

Gdyby poczekała z innymi kobietami, dowiedziałyby się czegoś więcej. Gdy odeszła, pozostałe kobiety zobaczyły anioła. (Aniołowie mogą pojawiać się i zniknąć w mgnieniu oka)!

Scena 6

(Umieść anioła 4C-257)

– Nie bójcie się – powiedział anioł kobietom – wiem bowiem, że szukacie Jezusa ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo wstał z martwych, jak powiedział. Chodźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał.

Nasza Biblia mówi nam właśnie o tym w takich słowach.

(Naucz wersetu z Mat. 28, 16, używając pomocy wizualnej. Historia biblijna sama tłumaczy ten wiersz. Przećwicz go, powtarzając i kontynuuj lekcję).

Kobiety musiały podejść do grobowca. Weszły i zobaczyły.

Bardzo ważne jest to, że wiemy, iż Pan Jezus żyje. W innym przypadku nie byłoby dowodu na to, że Jego śmierć jest tym wszystkim, co jest potrzebne do zapłaty za nasze grzechy.

Kiedy grzeszymy, to tak, jak byśmy mieli dług wobec Boga. To tak, jak posiadanie rachunku, który musi

być zapłacony. Przypuśćmy, że tu jest twój rachunek. (Nauczycielu, przypnij kartkę do tablicy i zapisuj na niej grzechy, które wymieniasz). Co mogłoby być na twoim rachunku? Kradzież? Nieposłuszeństwo? Pragnienie chodzenia własną drogą? Brzydkie słowa? Oszukiwanie? Bójki? Skąpstwo? Jeżeli zdecydujesz się na zapłacenie swojego rachunku, to zapłatą musi być śmierć, a to oznacza oddzielenie na zawsze od Boga.

Kiedy Pan Jezus umierał, to powiedział: „Wykonało się!” To oznacza, że On zapłacił całkowicie dług grzechu. Dowodem na to, co Pan Jezus zrobił jest fakt, że Bóg wzбудził Go z martwych. Kiedy zaufasz Panu Jezusowi jako swojemu Zbawicielowi, to dług, który masz, zostaje spłacony całkowicie. Może zdajesz sobie sprawę z tego, że twój grzech stanowi ciągle wielki dług wobec Boga. Czy nie zechciałbyś uwierzyć Mu, że Pan Jezus zapłacił za ciebie i przyjął Go jako swojego Zbawiciela? Podziękuj Mu za to, że spłacił twój dług i poproś Go, aby usunął ten straszny dług, który masz wobec Boga. On uczyni to w tym samym momencie, kiedy Mu zaufasz. Jeżeli Mu nie zaufasz, wtedy będziesz musiał zapłacić za swój dług sam. Jeżeli ty płacisz sam, wtedy musisz ponieść Bożą karę na wieki. Jakie to smutne będzie dla ciebie, jeśli ten fakt, że Jezus żyje, nie zmieni ciebie!

Kobiety przekonały się o tym wszystkim same. Anioł powiedział:

– Idźcie szybko i powiedzcie uczniom Jego, że wstał z martwych. Były tym wszystkim poruszone i pełne radości pobiegły, aby powieścić o tym uczniom.

Scena 7

(Umieść Piotra i Jana, 4C-258, 259 i trochę dalej Marię, 4C-256)

W międzyczasie Piotr i Jan pobiegli do grobu. Maria Magdalena szła znacznie wolniej za nimi. Jan przybiegł pierwszy i zatrzymał się przed wejściem. Piotr wszedł przed nim do grobowca. Jan wszedł za nim. Zobaczyli najbardziej niezwykłą rzecz. Lniane płótno, w które Józef i Nikodem owinęli ciało Jezusa, nadal się tam znajdowało. Dokładnie zachowało kształt Jego ciała, ale było puste. Płótno, którym owinięta była Jego twarz, leżało oddzielnie. Jakimś sposobem ciało opuściło lniane prześcieradła, nie naruszając ich. Wiemy na pewno, że w tym momencie przynajmniej Jan przekonał się i uwierzył. Tak! Ich Mistrz żył! Jakie to poruszające! Jakie wspaniałe! Wierzący chłopcze i dziewczynko, twój Zbawiciel i Pan żyje! Chociaż minęło prawie dwa tysiące lat, On nadal żyje! On będzie żył na wieki. W Biblii zmartwychwstały Pan Jezus mówi: „Jam jest... żyjący. Byłem umarły, lecz oto żyję na wieki wieków” (Obj. Jana 1,18). Czy to nie wspaniałe, że masz prawdziwego, żyjącego Zbawiciela, który jest z tobą w każdej chwili dnia? Ponieważ On żyje, możesz poznawać Go coraz bardziej. Rozmawiaj z Nim często. Poświęć szczególny czas

każdego dnia, w którym będziesz mógł z Nim rozmawiać. Dobrze jest pamiętać o tym, że On jest z tobą w szkole, na placu zabaw, gdziekolwiek tylko jesteś. Możesz powierzyć Mu swoje tajemnice i swój problem. Czy nie cieszysz się, że On żyje i jest realny?

Piotr i Jan bardzo cieszyli się, gdy przekonali się, że grób był pusty.

Maria Magdalena doszła do otwartego grobowca i zajrzała do środka. Zobaczyła dwóch aniołów, którzy spytali ją:

– Niewiasto! Czemu płaczesz?

– Wzięli Pana mego, a nie wiem, gdzie Go położyli – powiedziała ze smutkiem. Kiedy obejrzała się za siebie, poprzez łyzy zobaczyła Kogoś.

Scena 8

(Umieść Jezusa, 4C-260)

– Niewiasto! Czemu płaczesz? Kogo szukasz? -zapytał.

Maria myślała, że to ogrodnik:

– Panie! Jeśli ty Go wzięłeś, powiedz mi, gdzie Go położyłeś, a ja Go wezmę.

Stojący mężczyzna odezwał się:

– Mario!

Maria natychmiast poznała, że to był Jezus.

(Usuń 4C-256. umieść klęczącą Marię, 4C-261)

– Nauczycielu! -zawołała.

Biblia mówi, że Maria Magdalena była pierwszą osobą, która zobaczyła Pana Jezusa po Jego zmartwychwstaniu.

– Idź do braci Moich i powiedz im: Wstępuję do Ojca Mego – powiedziała jej Pan.

Maria widziała Pana. Z całą pewnością wiedziała, że On naprawdę żyje. W rzeczywistości więcej niż pięćset osób widziało Go. Niektórzy z nich napisali o tym w Biblii. Dlatego możemy być pewni, że Syn Boży nie pozostał martwy. On żyje teraz. Powiedział Marii, że idzie z powrotem do Nieba. I tam jest dzisiaj. Wierzący chłopcze i dziewczynko, czy to nie wspaniałe, że możesz Go poznawać coraz bardziej każdego dnia? Możesz spoglądać w przyszłość z nadzieją, że będziesz z Nim w Niebie na zawsze. Biblia mówi, że będziemy z Panem na wieki (1 Tes. 5,17). Ponieważ Pan Jezus wstał z martwych, każdy prawdziwy chrześcijanin otrzyma wspaniałe ciało, takie jak zmartwychwstałe ciało Jezusa, będzie to w dniu kiedy On wróci znów. Jest to coś, na co możemy oczekiwać. W międzyczasie możemy Go poznawać coraz bardziej. Czytaj Biblię i rozmawiaj z Panem Jezusem codziennie. Powiedz Mu, że chcesz poznawać Go coraz bardziej jako realną osobę, żyjącego Zbawiciela i Pana w swoim życiu. Maria nie miała wątpliwości, że On był realny i żyjący.

(Usuń postacie)

Scena 9 (pomieszczenie z zamkniętymi drzwiami lubtło jednokolorowe),

(Umieść uczniów 4C-262 Marię, 4C-256)

Maria Magdalena poszła i oznajmiła uczniom, że widziała zmarłego Pana i to, co jej powiedział. Inne kobiety, które słyszały posłanie aniołów również oznajmiły dobrą nowinę. Uczniowie nie wiedzieli, czy powinni uwierzyć kobietom.. Ale Maria Magdalena wiedziała.

(Usuń Marię)

Inne kobiety również wiedziały, ponieważ później również z nimi Pan Jezus spotkał się na drodze. Mimo tego, że słyszały tę wieść od anioła, przeraziły się, kiedy zobaczyły Pana Jezusa.

– Nie trwóźcie się! – powiedział. – Ale idźcie i powiedzcie uczniom Moim, gdzie mnie spotkają. (Mar. 16,6-7).

Uczniowie ciągle Go jeszcze nie widzieli.

Scena 10

Tego wieczoru uczniowie byli w pokoju, gdzie drzwi były zamknięte. Biblia mówi, że bardzo bali się Żydów. Nagle zamarli ze zdumienia. Pojawił się Jezus!

(Umieść Jezusa, 4C-260)

Zamknięte drzwi nie mogły zatrzymać Go na zewnątrz..

– Pokój wam! – powiedział.

Na początku byli niesamowicie przerażeni. Uważali, że to duch.

– Czemu jesteście zatrwożeni? – zapytał. – Spójrzcie na ręce Moje i nogi Moje

Pokazał im znaki po gwoździach.

– Dotknijcie Mnie i zobaczcie – nalegał na nich. – Wszak duch nie ma ciała.

Teraz uczniowie wiedzieli, że to wszystko jest prawdą. Teraz byli zadowoleni, szczęśliwsi niż kiedykolwiek.

– Macie tu coś do zjedzenia? – zapytał.

Dali Mu kawałek pieczonej ryby i przyglądali się, gdy jadł. Tak, to On; tak, On żyje! Przez chwilę z nimi rozmawiał.

– Kiedy byłem z wami – powiedział – mówiłem o tym wszystkim, co było napisane o Mnie w Starym Testamencie, że się to musi spełnić.

Pomógł im w zrozumieniu tego, co Bóg mówił w Swoim Słowie, że musiał cierpieć i wstać z martwych trzeciego dnia.

– A teraz chcę, abyście o tym powiedzieli innym - rzekł.

Tak, oni mieli teraz ogłaszać dobrą nowinę.

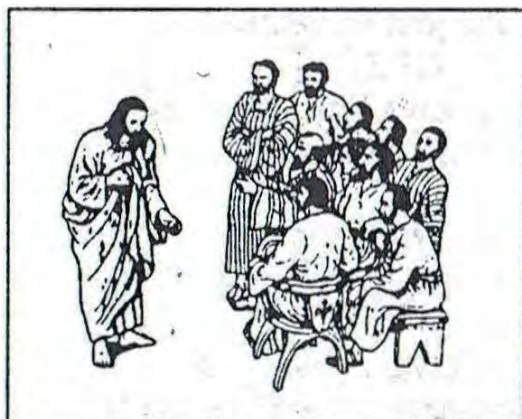
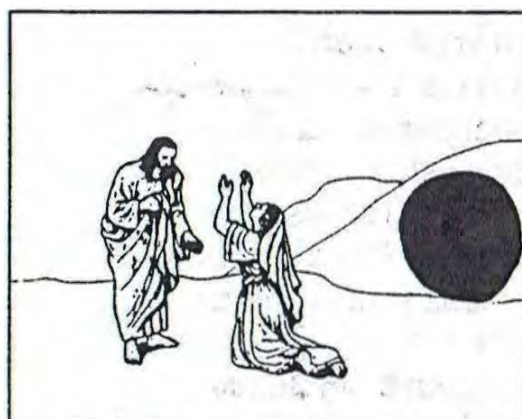
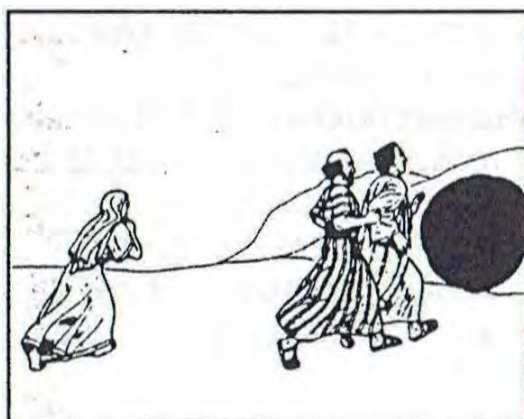
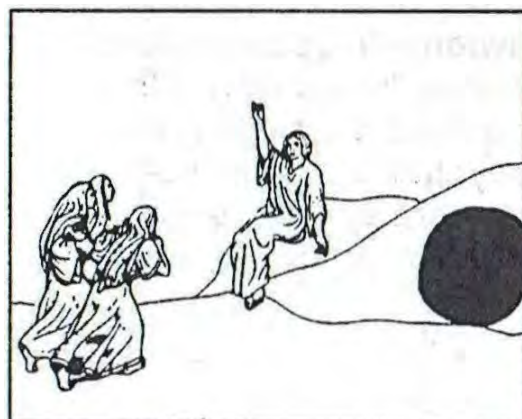
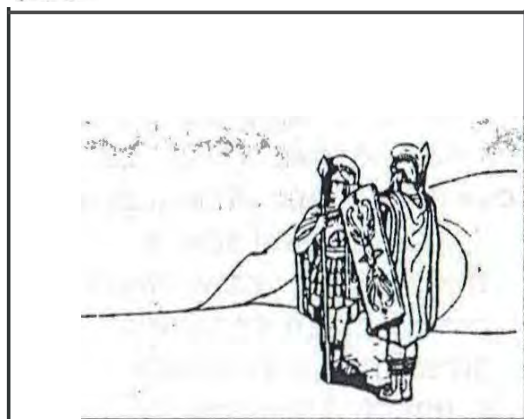
Jaką poruszającą nowinę poznali! To nadal i dziś jest poruszająca nowina. Zbawiciel. żyje! Słyszałeś już tę nowinę, ale czy ona cokolwiek zmieniła w twoim życiu? Czy przyjąłeś Go jako swojego Zbawiciela, tego Jedynego, który zapłacił za cały twój grzech? Potrzebujesz Go, bo inaczej będziesz musiał sam zapłacić za swój grzech. Przyjmij Go dziś! Powiedz Mu, że niechcesz

zostać ukarany na' zawsze za twój grzech, podziękuj Mu za spłacenie twojego długu i poproś, aby stał się twoim Zbawicielem. Wtedy poznasz tego żyjącego Zbawiciela jako swojego Zbawiciela.

Pytania powtórkowe do lekcji 23:

1. Jakie kłamstwo wypowiedzieli żołnierze na temat tego, co się stało przy grobie? (Powiedzieli, że spali i uczniowie przyszli i wykradli ciało Jezusa z grobu).
 2. Dlaczego kłamali? (Ponieważ przywódcy żydowscy obiecali im dużo pieniędzy za to kłamstwo).
 3. Co było odmiennego w zmartwychwstałym ciele Jezusa? (Mógł przechodzić przez ściany i drzwi).
 4. Co zamierzały zrobić kobiety przy grobie Jezusa? (Namaścić Jego ciało olejkami).
 5. Co tam znalazły? (Odwalony kamień; niektóre zobaczyły anioła).
 6. Co udowadnia zmartwychwstanie Jezusa? (Dług grzechu został całkowicie zapłacony).
 7. Kto pierwszy zobaczył Pana Jezusa po Jego zmartwychwstaniu? (Maria Magdalena).
 8. Co zobaczyli Piotr i Jan kiedy weszli do grobu? (Puste prześcieradła leżące w miejscu, gdzie było ciało).
 - g. Gdzie Pan Jezus spotkał się z uczniami? (Wszedł do zamkniętego pokoju, gdzie przebywali uczniowie).
10. Co On zrobił, aby dowieść im, że rzeczywiście to On?
 - a) Pokazał im rany na Swoich rękach i nogach,
 - b) Powiedział im, aby Go dotknęli,
 - c) Zjadł kilka ryb.
 11. Co każdy wierzący otrzyma w dniu powtórnego przyjścia Chrystusa? (Zmartwychwstałe ciało).
 12. Jak długo będzie żył pan Jezus? (Nazawsze).

Sposób przedstawiania ilustracji w lekcji 23

LEKCJA 24

Wniebowstąpienie

Tekst biblijny: Mat. 26,32;
28,7. 10.16-19; Jan 20,24-29;
21,1-17; Dz.Ap. 1,3-11; 1 Kr
15,47.

Główna Prawda: Jezus Chrystus
jest Panem.

Zastosowanie:

dla niezbawionych: Jeżeli zaufasz
Jemu jako Zbawicielowi, On
będzie Panem twojego życia.

dla zbawionych: Bądź Jemu
posłuszny, szczególnie
Jego nakazowi mówienia
innym o Nim.

Plan lekcji:

Wstęp: Historia o Ani

Następstwo wydarzeń:

1. Tomasz traci możliwość
zobaczenia Jezusa
2. Opowieść uczniów
3. Niewiara Tomasza
4. Przyjście Pana Jezusa
5. Tomasz widzi i
wierzy GPN
6. Pojawienie się Jezusa
w Galilei
7. „Dana jest mi wszelka
moc” GPZ
8. Przemowa Pana do ucz-
niów na Górze Oliwnej
GPZ

Punkt kulminacyjny:

9. Wstąpienie do Nieba GPZ

Zakończenie:

10. Aniołowie mówią: „On
przyjdzie znowu” GPZ i N

Wiersz do nauczenia na pamięć:
„Dlatego też Bóg wielce go
wywyższył i obdarzył go
imieniem, które jest ponad
wszelkie imię” (Filip. 2,9).

Pomoce wizualne: Jeżeli używasz
tła, to zastosuj scenę
wewnętrzną i na wolnym
powietrzu ze szczytem
górkim w 3 ostatnich
scenach. Użyj postaci
4C-263-269, powtórz 4C-215-
217, 220-222, 235, 260, 262.
W scenie 5 możesz zastoso-
wać chmurę z flaneli. 4C-215
proponowane w scenie 4 nie
ma znaków gwoździ. Połóże-
nie obrazka w ten sposób, by
nie ukazywać rąk, powinno
rozwiązać ten problem.
(Sposób przedstawienia ilu-
stracji do lekcji 24 przy
pomocy flanelografu
znajduje się na stronie 48).

Współuczestnictwo dzieci: Jeżeli
masz traktaty dla dzieci, to po
zakończeniu nauczania
o nich, możesz je rozdać
dzieciom z prośbą, aby je da-
ły swoim koleżankom i kole-
gom.

Lekcja:

Czy nie przydarzyło ci się, że coś bardzo ważnego ominęło cię, ponieważ nie byłeś tam, gdzie powinien być?

Mama Ani powiedziała:

- Przyjdź natychmiast do domu ze szkoły.

Ale Ania nie przywiązywała do tego wagi. Zajęła się sama sobą zabawiła się z Ela, zatrzymała się przed sklepem, aby pooglądać zwierzęta i do domu wróciła prawie godzinę później.

- Aniu, powiedziałam ci, abyś wróciła prosto do domu. Nie powiedziałam ci, dlaczego, ponieważ chciałam sprawić ci niespodziankę – powiedziała mama. – Ola ze swoimi rodzicami była u nas, ale musieli wyjść tuż przed twoim powrotem.

Ola mieszkała obok i była najlepszą przyjaciółką Ani. Jej rodzice wyjechali rok temu i od tego czasu Ania jej nie widziała. Była rozczarowana i zawstydzona – jak bardzo pragnęła tu być.

Scena 1 (wewnątrz domu)

(Umieść uczniów 4C-262, Tomasza 4C-263)

Tomasz był jednym z uczniów Pana Jezusa, ale nie był w tym czasie z nimi, gdy Pan Jezus ukazał się im po swoim zmartwychwstaniu.

- Tomaszu, widzieliśmy żyjącego Pana.

- Tomaszu, nie spotkałeś się z Nim. Jaka szkoda!

- Wyglądał tak samo, ale w jakiś sposób był inny. Wszedł do pokoju bez otwierania drzwi.

- Pokazał nam ślady gwoździ.

Byli bardzo poruszeni i mieli tak wiele do powiedzenia. Ale Tomasz nie był ani poruszony ani szczęśliwy. Właściwie to nie uważał, że to wszystko mogło się wydarzyć.

- Jeśli nie włożę palca mego w miejsce gwoździ i nie włożę ręki mojej w bok Jego, nie uwierzę – powiedział Tomasz.

Pan bardzo zatroszczył się o Swojego wątpliwego ucznia!

Scena 2 (wewnątrz domu)

Tydzień później uczniowie znowu byli razem i Tomasz był z nimi. Drzwi do pokoju były zamknięte. Nagle, bez otwierania drzwi, wszedł Jezus. Myślę, że On przyszedł szczególnie ze względu na Tomasza.

- Pokój wam! - powiedział.

(Umieść Jezusa, 4C-260, z lewej strony Tomasza)

Pan Jezus pokazał Tomaszowi ranę, którą miecz pozostawił na Jego boku i ślady gwoździ na Swoich rękach.

- Włóż tu palec swój – rzekł – oglądaj ręce Moje i daj tu rękę swoją i włóż w bok Mój, a nie bądź bez wiary, lecz wierz.

Właśnie w tej chwili Tomasz uwierzył.

- Pan mój i Bóg mój! – zawołał.

Teraz wiedział z całą pewnością, że jego Mistrz wstał z martwych. On nawet miał moc nad śmiercią. Tak, Jezus, Syn Boży pokazał, że ma

moc większą niż żołnierze, szatan a nawet śmierć. On jest Panem wszystkiego, jest nad najsilniejszymi ludźmi i nad największymi mocami. Kiedy zaufasz Jemu jako swojemu Zbawicielowi, On stanie się Panem twojego życia. Oznacza to, że przejmie nad tobą władzę. Być może myślałeś o tym, aby Jemu zaufać, aby On zgładził twój grzech. Wiesz, że musisz Jemu zaufać. Czy masz pragnienie oddać całe swoje życie pod Jego władzę? To będzie oznaczało życie w posłuszeństwie Jemu, życie, które będzie się Mu podobać. Kiedy inni na lekcji w szkole oszukują w czasie klasówki, to ty będziesz robił to, co się podoba twojemu Panu. Czy masz pragnienie, aby zmartwychwstały Pan Jezus był twoim Panem? To masz nazwał Go: „Pan mój!” i „Bóg mój!” On był pewny, że Jezus jest Bogiem – Bogiem Synem.

Scena 3 (na wolnym powietrzu)

(Umieść tłum. 4C-216, 217, 220-222 i Jezusa, 4C-215)

Pewnego dnia pięćset osób, które uwierzyły, zebrało się w jednym miejscu wraz z jedenastoma uczniami. Nagle pojawił się Pan Jezus. Miał im do powiedzenia coś bardzo ważnego:

– Dana Mi jest wszelka moc na niebie i na ziemi!

Co też On powiedział! Mówił, że ma moc nad każdą rzeczą w Niebie i na ziemi. Może słyszałeś o czarodziejach posiadających moc. Pan Jezus jest większy. Pomyśl o niektórych największych królach i wład-

cach. Pan Jezus jest o wiele większy od nich wszystkich. Wierzący chłopcze i dziewczynko, to jest twój Pan! Ale On jeszcze nie skończył mówić:

– Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody - nakazałem.

Co?! Czyżby mieli głosić Ewangelię na całym świecie? Tak, ponieważ On powiedział: „Ja jestem z wami po wszystkie dni, aż do skończenia świata!” On, ten potężny, wszechmocny Pan będzie z nimi! Jak wspaniale! Pamiętaj, że jeśli jesteś prawdziwym chrześcijaninem, Pan Jezus nakazuje również tobie opowiadać innym o Nim. Może to być trudne. Ale On, twój Pan jest tutaj, aby pomóc ci być temu poleceniu posłusznym.

Uczniowie bardzo cieszyli się słysząc, że On będzie z nimi zawsze, nawet gdy oni nie będą Go widzieć. Jakoś, po trzech latach przebywania z Nim, ciężko było pogodzić się z tym, że nie widzieli Go przez cały ten czas. Czasami przebywał z nimi, potem znikał i znowu ukazywał się im przez okres czterdziestu dni.

– Ponieważ mnie widzicie, to wierzycie – powiedział Pan Jezus. – Błogosławieni, lub szczęśliwi są ci, którzy nie widzieli Mnie, a uwierzyli.

Pan Jezus mówił to o każdym z nas tutaj na tym spotkaniu, który poznał Pana Jezusa jako Zbawiciela i Pana. Jeżeli zaufałeś Jemu, Pan mówi, że jesteś „szczęśliwy”. Dlaczego możemy być szczęśliwi? (pozwól dzieciom wypowiedzieć się)

Jesteśmy szczęśliwi również dlatego, ponieważ Jezus Chrystus jest naszym Panem i opiekuje się nami. Nie zawsze jest łatwo żyć tak, aby się Jemu podobać, ale jest to najlepszy sposób życia. Może ty rzeczywiście chcesz zaufać Jemu, ale nie rozumiesz jak to zrobić. Proszę, porozmawiaj ze mną po spotkaniu (Nauczycielu, określ miejsce). Z radością pokażę ci na podstawie Biblii, jak ten żyjący Pan Jezus może stać się twoim Zbawicielem i Panem.

(Usuń postacie)

Jestem pewny, że uczniowie musieli opowiedzieć dobrą nowinę o swoim Zmartwychwstałym Zbawicielu. Kobiety przekazały im wiadomość od anioła, że spotka się z nimi w Galilei. Nie wiemy tego z całą pewnością skąd oni wiedzieli, gdzie mają Go spotkać – ale wiedzieli.

Podróż mogła zająć cztery lub pięć dni z Jerozolimy do Galilei (Nauczycielu, pokaż na mapie Galileę i Jerozolimę). Oni dobrze znali te tereny. Galilejczycy musieli ze zdumieniem stwierdzić, że nie było z nimi ich Mistrza. Musieli zadawać mnóstwo pytań. Uczniowie dzielili się tą wieścią o Jego śmierci i zmartwychwstaniu. Oczekiwali, że może spotkają Go na tym miejscu, gdzie tak wiele czasu spędzali razem przed Jego śmiercią.

Scena 4 (wierzchołek góry)

(Umieść 4C-265 i 266, uczniowie i 4C-260, Jezus)

Uczniowie z powrotem byli w Jerozolimie i Jezus był z nimi. Byli na Górze Oliwnej niedaleko miasta.

– Nie oddalajcie się z Jerozolimy – powiedział do nich – lecz oczekujecie obietnicy Ojca, o której słyszeliście ode Mnie.

Pamiętali, że Pan Jezus przed Swoją śmiercią mówił: „Odchodzę, ale Ojciec Mój nie pozostawi was samych. Ześle Ducha Świętego, który będzie mieszkał w was”. Teraz Pan Jezus przypomniał im o tej obietnicy.

– Za kilka dni On zstąpi na was – rzekł.

Uczniowie ciągle mieli pytania. Czy Jezus nie był Królem Żydowskim? Czy nie mówił tak sam o Sobie? Kiedy miał stać się Królem? Dlatego zapytali Go:

– Panie, czy w tym czasie odbudujesz królestwo Izraelowi?

– Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, kiedy się to stanie – odpowiedział. – To wie tylko Ojciec.

Pan Jezus kontynuował rozmowę o Duchu Świętym:

– Kiedy On przyjdzie otrzymacie moc, aby świadczyć, nauczać i głosić o Mnie.

To oznaczało, że On będzie zawsze z nimi – przez Ducha Świętego. Nie możesz Go zobaczyć, ale jeżeli kochasz Pana Jezusa, to On jest z tobą i w tobie przez Ducha Świętego.

Przez Ducha Świętego Pan pomaga być tobie posłusznym

Swojemu rozkazowi opowiadania innym. Mam tutaj kilka traktatów, które wyjaśniają Ewangelię. Jeżeli kochasz Pana Jezusa, czy zechciałbyś dać je komuś, aby mógł przeczytać o Panu Jezusie? Czy nie weźmiesz jednego? Pomyśl o tych pytaniach. Komu je dasz? Czy już masz kogoś na myśli?

Kiedy je wręczysz? – we wtorek w czasie przerwy szkolnej czy w sobotę na boisku? Albo kiedy indziej? Co powiesz? „Ten traktat spowodował zmianę w moim życiu. Chciałbym, abyś go przeczytał”. Pomyśl o tych pytaniach. Módl się aby Bóg, który jest wszechpotężny i jest z tobą, dopomógł ci dać ten traktat o Panu Jezusie. On pomoże ci to uczynić tak właśnie, jak zamierzał pomóc uczniom.

Scena 5

(Usuń 4C-260, umieść wznoszącego się Jezusa, 4C-267)

Kiedy Pan Jezus to wszystko mówił uczniom, oni patrzyli na Niego i bardzo uważnie słuchali. Kiedy skończył mówić, Jego stopy podniosły się i zaczął unosić się w powietrze!

Uczniowie patrzyli w zdumieniu.

(Umieść chmurę, przesuwając zakrytą postać Chrystusa)

Potem zobaczyli chmurę zstępującą z nieba. Kiedy obłok zstąpił w dół, Pan Jezus wzniósł się w górę. Zniknął w obłoku i nie było Go już widać. A uczniowie ciągle spoglądali ze zdumieniem, ze wzrokiem utkwionym w niebo!

(Usuń obłok i postać Chrystusa)

Pan Jezus wstąpił z powrotem do Nieba. Biblia mówi, że On „zasiadł po prawicy majestatu na wysokościach” (Hebr. 1,3). Oczywiście Bóg nie ma, tak jak my, prawej, czy lewej ręki, ponieważ On jest Duchem. To oznacza, że Pan Jezus poszedł, aby przebywać ze Swoim Ojcem i usiąść na tronie w Niebie. On jest Panem całej ziemi i wszystkich ludzi tu żyjących. On jest Panem gwiazd. Jest Panem nad aniołami. Wierzący chłopcze i dziewczynko, nigdy nie zapomnij, kim jest twój Zbawiciel. Bądź Mu posłuszny jako swojemu Panu. Kiedy będziesz Mu posłuszny, to przekonasz się, że On ma wszelką moc i dlatego może pomóc tobie być posłusznym Jego rozkazom. Jeden z nich, o którym myślimy szczególnie dzisiaj, jest Jego polecenie, aby opowiadać innym o Nim. Uczniowie również będą posłuszni temu rozkazowi. Ale teraz spoglądali w niebo.

Scena 6

(Umieść mężów w białych szatach, 4C-268 i 269)

Wtem pojawiło się dwóch mężów ubranych w białe szaty. (Z pewnością byli to aniołowie). Odezwali się do uczniów:

– Mężowie galilejscy, czemu stoicie, patrząc w niebo? Ten sam Jezus, który od was został wzięty w górę do Nieba, tak przyjdzie, jak Go widzieliście idącego do Nieba.

Wróci z powrotem? Tak, On wróci. Wielu ludzi nie wierzy, że On jest Panem. Ale tego wielkiego dnia,

kiedy wróci z powrotem na ziemię, każdy kto będzie żył, przekona się, że Jezus Chrystus jest Panem. To będzie cudowny dzień dla ciebie, jeżeli On jest już twoim Zbawicielem i Królem. A jeżeli On nie jest jeszcze twoim Zbawicielem i Panem, to ten dzień będzie dla ciebie smutny i pełen trwogi. Wtedy będzie już za późno, aby Mu zaufać. Czy nie chciałbyś przyjść do Niego dzisiaj? Zaufać Mu jako jedynemu, który może zgładzić twój grzech i przyjąć Go jako Pana swojego życia? Powiedz Mu teraz: „Panie Jezu, Ty jesteś Panem i Zbawicielem. Proszę, zgładź mój grzech i od dzisiaj rządz moim życiem”.

Pytania powtórkowe do lekcji 24:

1. Który uczeń nie byłtam, gdzie zmartwychwstały Zbawiciel spotkał się z innymi? (Tomasz).
2. Kiedy Pan Jezus spotkał Tomasa, co kazał mu zrobić? (Dotknąć Jego ran).
3. Jakie słowa powiedział Tomasz? („Pan mój i Bóg mój”).
4. Uzpełnij brakujące słowo: „Dana Mi jest ... moc”. (wszelka”).
5. Uzpełnij brakujące słowo: Kiedy zaufasz Panu Jezusowi jako swojemu Zbawicielowi, to On również stanie się twoim ... („Panem”).
6. Jakie szczególne zadanie dał Pan Jezus do wykonania swoim uczniom? (Głosić Ewangelię całemu światu).
7. W jaki sposób mogło to się stać możliwe? (Obiecał być zawsze z nimi).
8. Skąd Pan Jezus został z powrotem wzięty do Nieba? (Z Góry Oliwnej).
9. W jaki sposób opuścił uczniów? (Wznosił się coraz wyżej, aż zniknął).
10. Co aniołowie powiedzieli uczniom? (Pan Jezus wróci z powrotem w taki sam sposób jak odszedł).
11. Dlaczego ten dzień, w którym On wróci z powrotem, będzie cudownym dniem dla tych, którzy Go kochają? (Każdy zobaczy, że jest Panem).
12. Dlaczego to będzie smutny dzień dla tych, którzy Go nie miłują? (Będzie już za późno, aby Mu zaufać).

Sposób przedstawiania ilustracji w lekcji 24

